

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. sausio 28 d.*

„Konkurencija — Administracinė procedūra — Europos vandenilio peroksido ir perborato rinka — Sprendimo, kuriuo konstatuojamas EB 81 straipsnio pažeidimas, paskelbimas — Prašymo, kuriuo siekiama, kad būtų užtikrintas Komisijai remiantis jos Pranešimu dėl bendradarbiavimo pateiktos informacijos konfidencialumas, atmetimas — Pareiga motyvuoti — Konfidencialumas — Profesinė paslaptis — Teisėti lūkesčiai“

Byloje T-341/12

Evonik Degussa GmbH, įsteigta Esene (Vokietija), atstovaujama advokatų C. Steinle, M. Holm-Hadulla ir C. von Köckritz,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą C. Giolito, M. Kellerbauer ir G. Meessen,

atsakovę,

dėl prašymo panaikinti 2012 m. gegužės 24 d. Komisijos sprendimą C(2012) 3534 *final*, kuriuo atmestas *Evonik Degussa* pateiktas prašymas užtikrinti konfidencialumą remiantis 2011 m. spalio 13 d. Europos Komisijos Pirmininko sprendimo 2011/695/ES dėl bylas nagrinėjančio pareigūno pareigybės ir įgaliojimų nagrinėjant tam tikras konkurencijos bylas (byla COMP/38.620 – Vandenilio peroksidas ir perboratas) 8 straipsniu,

BENDRASIS TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas S. Papasavvas, teisėjai N. J. Forwood (pranešėjas) ir E. Bieliūnas,

posėdžio sekretorė C. Heeren, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2014 m. balandžio 9 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: vokiečių.

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- 1 2006 m. gegužės 3 d. Europos Bendrijų Komisija priėmė Sprendimą C(2006) 1766 *final* dėl procedūros pagal [EB] 81 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį taikymo *Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals Holding AB, Eka Chemicals AB, Degussa AG, Edison SpA, FMC Corporation, FMC Foret SA, Kemira OYJ, L'Air Liquide SA, Chemoxal SA, Snia SpA, Caffaro Srl, Solvay SA/NV, Solvay Solexis SpA, Total SA, Elf Aquitaine SA* ir *Arkema SA* (byla COMP/38.620 – Vandenilio peroksidas ir perboratas) (toliau – VPP sprendimas).
- 2 VPP sprendime Komisija, be kita ko, konstatavo, kad *Degussa AG*, kuri tapo *Evonik Degussa GmbH*, t. y. ieškovė šioje byloje, kartu su šešiolika kitų bendrovių, veikiančių vandenilio peroksido ir perborato rinkoje, dalyvavo darant EB 81 straipsnio pažeidimą Europos ekonominės erdvės (EEE) teritorijoje. Kadangi ieškovė buvo pirmoji bendrovė, 2002 m. gruodžio mėn. užmezgusi kontaktą su Komisija pagal šios Pranešimą apie atleidimą nuo baudų ir baudų sumažinimą kartelių atveju (OL C 45, 2002, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 155, toliau – 2002 m. Pranešimas dėl bendradarbiavimo), taip pat visiškai bendradarbiavusi ir pateikusi Komisijai visą turimą informaciją apie pažeidimą, ji buvo visiškai atleista nuo baudos.]
- 3 2007 m. Komisijos Konkurencijos generalinio direktorato (GD) (toliau – GD COMP) interneto svetainėje buvo paskelbta pirmoji nekonfidenciali VPP sprendimo versija.
- 4 Ieškovei skirtame 2011 m. lapkričio 28 d. laiške Komisija ją informavo apie ketinimą paskelbti naują nekonfidencialią išsamesnę VPP sprendimo versiją, kurioje būtų pateiktas visas to sprendimo turinys, išskyrus konfidencialią informaciją. Todėl Komisija ieškovės paprašė VPP sprendime nurodyti informaciją, kurios konfidencialumą ketina prašyti užtikrinti.
- 5 Nusprendusi, kad šioje nekonfidencialioje išsamesnėje versijoje yra konfidencialios informacijos ar verslo paslapčių, ieškovė 2011 m. gruodžio 23 d. laišku informavo Komisiją, kad nepitaria numatomam paskelbimui. Grįsdama šį nepritarimą ieškovė konkrečiai teigė, kad šioje nekonfidencialioje versijoje yra daug informacijos, kurią ji perdavė Komisijai pagal atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programą, taip pat įvairių jos darbuotojų pavardžių ir nuorodų apie jos komercinius ryšius. Pasak ieškovės, numatomoje paskelbti versijoje, be kita ko, nesilaikoma teisėtų lūkesčių apsaugos ir vienodo požiūrio principų, o pati ši versija daro žalą su tyrimu susijusiai Komisijos veiklai.
- 6 2012 m. kovo 15 d. raštu Komisija informavo ieškovę, kad sutinka iš naujos nekonfidencialios paskelbti skirtos versijos pašalinti visą informaciją, kuria remiantis galima tiesiogiai arba netiesiogiai identifikuoti pagal 2002 m. Pranešimą dėl bendradarbiavimo pateiktos informacijos šaltinį ir ieškovės darbuotojų pavardes. Tačiau Komisija nusprendė, kad nėra pagrindo užtikrinti kitos informacijos, kurią nurodė ieškovė, konfidencialumą.
- 7 Įgyvendindama 2011 m. spalio 13 d. Europos Komisijos Pirmininko sprendime 2011/695/ES dėl bylas nagrinėjančio pareigūno pareigybės ir įgaliojimų nagrinėjant tam tikras konkurencijos bylas (OL L 275, p. 29, toliau – Sprendimas dėl bylas nagrinėjančio pareigūno pareigybės ir įgaliojimų) numatyta galimybę, ieškovė kreipėsi į bylas nagrinėjančią pareigūną, kad iš skelbti parengtos nekonfidencialios versijos jis pašalintų visą pagal 2002 m. Pranešimą dėl bendradarbiavimo jos pateiktą informaciją.

Ginčijamas sprendimas

- 8 2012 m. gegužės 24 d. Sprendimu C(2012) 3534 *final* (toliau – ginčijamas sprendimas) bylas nagrinėjantis pareigūnas Komisijos vardu atmetė ieškovės pateiktus prašymus užtikrinti konfidencialumą ir taip leido paskelbti informaciją, kurią ji pateikė Komisijai, kad galėtų pasinaudoti pastarosios taikoma atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programa.
- 9 Ginčijamame sprendime bylas nagrinėjantis pareigūnas visų pirma nurodė savo įgaliojimų apimtį, kuria vadovaudamasis jis galėjo tik išnagrinėti, ar informacija turi būti laikoma konfidencialia, o ne ištaisyti, kaip įtariama, Komisijos padarytą ieškovės teisėtų lūkesčių pažeidimą.
- 10 Be kita ko, jis pažymėjo, kad ieškovė prieštaravo naujos, išsamesnės, nekonfidencialios VPP sprendimo versijos paskelbimui dėl vienintelės priežasties – toje versijoje buvo informacijos, pateiktos pagal 2002 m. Pranešimą dėl bendradarbiavimo, ir tokios informacijos atskleidimas trečiosioms šalims gali jai padaryti žalos nagrinėjant nacionaliniuose teismuose iškeltus ieškinius dėl žalos atlyginimo. Tačiau, pasak bylas nagrinėjančio pareigūno, Komisija turi plačią diskreciją nuspręsti skelbti daugiau nei savo sprendimų esmę. Be to, nuorodos į administracinėje byloje esančius dokumentus savaime nelaikomos verslo paslaptimi ar kitokia konfidencialia informacija.
- 11 Pasak bylas nagrinėjančio pareigūno, ieškovė neįrodė, kad informacijos, kurią ji pateikė Komisijai siekdama pasinaudoti šios taikomu atleidimu nuo baudų ar jų sumažinimu, paskelbimas gali jai padaryti didelę žalą. Įmonės, kuriai Komisija skyrė baudą už konkurencijos teisės pažeidimus, interesus, kad jai inkriminuojamo pažeidimo aplinkybės nebūtų paviešintos, bet kuriuo atveju nevertas jokios ypatingos apsaugos. Šiuo klausimu bylas nagrinėjantis pareigūnas priminė, kad ieškiniai dėl žalos atlyginimo yra Europos Sąjungos konkurencijos politikos srities sudedamoji dalis ir kad todėl ieškovė negali remtis teisėtu interesu būti apsaugotai nuo pavojaus, kad jai bus pareikšti tokie ieškiniai dėl jos dalyvavimo VPP sprendime išnagrinėtame kartelyje.
- 12 Bylas nagrinėjantis pareigūnas taip pat nusprendė, kad neturi kompetencijos atsakyti į ieškovės argumentą, kad informacijos, kurią ji pateikė Komisijai pagal atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programą, atskleidimas trečiosioms šalims gali padaryti žalos tai programai, nes šis klausimas viršija jo įgaliojimų ribas. Šiuo klausimu jis priminė, kad, remiantis teismų praktika, vienintelė Komisija turi teisę vertinti, kokios faktinės ir istorinės aplinkybės, kuriomis buvo vykdytas inkriminuojamas pažeidimas, turi būti paskelbtos viešai, jei tik nebus atskleista konfidenciali informacija.
- 13 Galiausiai bylas nagrinėjantis pareigūnas nurodė, kad dėl to, jog pagal Sprendimo dėl bylas nagrinėjančio pareigūno pareigybės ir įgaliojimų 8 straipsnį jam suteikti įgaliojimai tik vertinti, kiek informacija susijusi su profesine paslaptimi ir ar turi būti užtikrintas jos konfidencialumas kitu pagrindu, jis neturi kompetencijos priimti sprendimo dėl ieškovės argumento, kad informacijos, kurią ji pateikė pagal atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programą, atskleidimas gali lemti nepagrįstą skirtingą požiūrį, palyginti su kitais pažeidimą, už kurį VPP sprendimu skirta sankcija, dariesiais asmenimis, ir taip būtų pažeistas vienodo požiūrio principas.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 14 2012 m. rugpjūčio 2 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai ieškovė pateikė pareiškimą, kuriuo pareiškė šį ieškinį.
- 15 2012 m. lapkričio 16 d. Nutartyje *Evonik Degussa / Komisija* (T-341/12 R) Bendrojo Teismo pirmininkas nutarė, pirma, sustabdyti ginčijamo sprendimo vykdymą ir, antra, nurodyti Komisijai neskelbti, kiek tai susiję su ieškove, išsamesnės VPP sprendimo versijos nei ta, kuri 2007 m. paskelbta GD COMP interneto svetainėje.

- 16 Pakeitus Bendrojo Teismo kolegijų sudėtį, teisėjas pranešėjas buvo paskirtas į trečiąją kolegiją, todėl ši byla paskirta tai kolegijai.
- 17 Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu, Bendrasis Teismas (trečioji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir taikydamas Procedūros reglamento 64 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemonės paprašė Komisijos pateikti vieną dokumentą. Ši pateikė prašomą dokumentą per nurodytą terminą.
- 18 2014 m. balandžio 9 d. posėdyje buvo išklausti šalių pasisakymai ir jų atsakymai į Bendrojo Teismo žodžiu pateiktus klausimus.
- 19 Posėdžio dieną ieškovė pateikė 2014 m. vasario 11 d. Komisijos rašto dėl Jungtinėse Amerikos Valstijose vykstančio arbitražo proceso kopiją. Trečiosios kolegijos pirmininko paprašyta pateikti pastabų dėl šio naujo dokumento per vieną savaitę nuo posėdžio dienos, laiške (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2014 m. balandžio 15 d.) Komisija patvirtino, kad ji nesutinka, jog šiame procese būtų į ją atsižvelgta, nes tas dokumentas pateiktas pavėluotai.
- 20 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:
- panaikinti ginčijamą sprendimą,
  - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
- 21 Komisija Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį,
  - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

- 22 Ieškiniui pagrįsti ieškovė iš esmės nurodo penkis ieškinio pagrindus. Pirmasis iš jų susijęs su Sprendimo dėl bylas nagrinėjančio pareigūno pareigybės ir įgaliojimų 8 straipsnio, teisės į gerą administravimą ir teisės būti išklausytam pažeidimu; antrasis – su nepakankamu motyvavimu; trečiasis – su SESV 339 straipsnio ir 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (toliau – EŽTK) 8 straipsniu saugomos profesinės paslapties ir informacijos, kurią Komisija ketina paskelbti, konfidencialumo pažeidimu; ketvirtasis – su teisėtų lūkesčių, teisinio saugumo ir vienodo požiūrio principų pažeidimu; galiausiai penktasis – su 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [SESV 101 ir 102] straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205) 28 straipsnio 1 dalyje įtvirtinto paskirties principo pažeidimu ir su Komisijos pranešimo dėl teisės susipažinti su Komisijos dokumentais byloje pagal [SESV 101 ir 102] straipsnius, EEE sutarties 53, 54 ir 57 straipsnius bei Tarybos reglamentą (EB) Nr. 139/2004 taisyklių (OL C 325, 2005, p. 7, toliau – Pranešimas dėl teisės susipažinti su dokumentais) 48 dalies pažeidimu.

Dėl ieškinio pirmojo pagrindo, susijusio su Sprendimo dėl bylas nagrinėjančio pareigūno pareigybės ir įgaliojimų 8 straipsnio, teisės į gerą administravimą ir teisės būti išklausytam pažeidimu

- 23 Šis pagrindas iš esmės sudarytas iš dviejų dalių. Pirmoje dalyje ieškovė kaltina bylas nagrinėjančią pareigūną, kad šis iš esmės neišnagrinėjo jos pateiktų argumentų, susijusių su teisėtų lūkesčių ir vienodo požiūrio principų pažeidimu, ir argumento, kad Komisijos numatomu paskelbimu

- pažeidžiamas Reglamento Nr. 1/2003 28 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas principas, kad pagal šio reglamento 17–22 straipsnius surinkta informacija turi būti naudojama tik tam tikslui, kuriam ji buvo gauta. Atliktame tyrime išnagrinėjęs tik klausimą, ar informacija, kurios paskelbimui ieškovė nepritaria, yra konfidenciali, bylas nagrinėjantis pareigūnas nepagrįstai susiaurino kontrolės, kurią jis gali atlikti pagal Sprendimo dėl bylas nagrinėjančio pareigūno pareigybės ir įgaliojimų 8 straipsnį, apimtį.
- 24 Antroje dalyje ieškovė teigia, kad bylas nagrinėjantis pareigūnas, nepriimdamas sprendimo dėl tam tikrų jos pateiktų argumentų, ginčijamą sprendimą priėmė neatsižvelgdamas į jos teisę į gerą administravimą, užtikrintą Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 1 dalyje. Toks neatsižvelgimas taip pat yra Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies a punkte įtvirtintos ieškovės teisės būti veiksmingai išklaustyti per administracinę procedūrą pažeidimas.
- 25 Komisija nesutinka su šiais argumentais.
- 26 Dėl pirmosios dalies reikia pirmiausiai pažymėti, kad ieškinio pirmajame pagrinde ieškovė iš esmės kaltina bylas nagrinėjančią pareigūną, kad šis neatsakė į jos jam pateiktus tris skirtingus argumentus, iš kurių kiekvienas atskirai, kaip ji mano, yra kliūtis Komisijos numatytam išsamesnės nekonfidencialios VPP sprendimo versijos paskelbimui. Šie argumentai susiję, pirma, su Reglamento Nr. 1/2003 28 straipsnio 1 dalyje, kurioje nustatyta, kad pagal šio reglamento 17–22 straipsnius surinkta informacija naudojama tik tam tikslui, kuriam ji buvo gauta, įtvirtinto paskirties principo nesilaikymu, antra – su ieškovės turėtų teisėtų lūkesčių, kad ginčijama informacija nebus paskelbta, nepateisinimu ir, trečia – su vienodo požiūrio principo pažeidimu dėl to, kad dėl šio paskelbimo ieškovė atsidurtų nepalankesnėje padėtyje, palyginti su kitais VPP sprendimo adresatais, nebendradarbiavusiais su Komisija, jeigu būtų nagrinėjami ieškiniai dėl žalos atlyginimo, kuriuos gali pareikšti nuo konkurencijos teisės pažeidimo, už kurį šiuo sprendimu skirta sankcija, nukentėję asmenys.
- 27 Remiantis Sprendimo dėl bylas nagrinėjančio pareigūno pareigybės ir įgaliojimų 1 straipsnio 1 dalimi, nagrinėjant konkurencijos bylas paskirto bylas nagrinėjančio pareigūno įgaliojimai ir pareigos nustatyti šiame sprendime.
- 28 Sprendimo dėl bylas nagrinėjančio pareigūno pareigybės ir įgaliojimų 8 straipsnio 1–3 dalyse nustatyta:
- „1. Jeigu Komisija ketina atskleisti informaciją, kuri gali būti verslo paslaptis, arba kitą bet kurios įmonės ar asmens konfidencialią informaciją, [GD COMP] raštu praneša tokiai įmonei arba asmeniui apie šį ketinimą ir jo priežastis. Nustatomas terminas, per kurį atitinkama įmonė arba asmuo gali pateikti rašytines pastabas.
2. Jeigu atitinkama įmonė arba asmuo prieštarauja informacijos atskleidimui, tokia įmonė arba asmuo gali kreiptis į bylas nagrinėjančią pareigūną. Jeigu bylas nagrinėjantis pareigūnas nusprendžia, kad informacija gali būti atskleista, nes ji nėra verslo paslaptis ar kita konfidenciali informacija arba esama viršesnio intereso ją atskleisti, tokia išvada pateikiama motyvuotu sprendimu, apie kurį pranešama atitinkamai įmonei arba asmeniui. Sprendime nurodoma data, po kurios informacija bus atskleista. Ši data neturi būti ankstesnė nei savaitė nuo pranešimo dienos.
3. 1 ir 2 dalys *mutatis mutandis* taikomos informacijos atskleidimui ją paskelbiant *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.“
- 29 Visų pirma dėl bylas nagrinėjančiam pareigūnui metamo kaltinimo, jog šis neišnagrinėjo argumento dėl paskirties principo nesilaikymo, pažymėtina, kad jei tik būtų galima teigti, kad 2012 m. balandžio 10 d. prašyme šį argumentą ieškovė pateikė konkrečiai jam, reikia pritarti Komisijos nuomonei, kad atsakymas į šį argumentą iš esmės pateiktas ginčijamame sprendime. Iš tiesų, ginčijamo sprendimo 19 punkte bylas nagrinėjantis pareigūnas nurodė, kad su sąlyga, jog nepažeidžiama profesinė paslaptis, Komisija privalo nustatyti, kokią informaciją, be esminio sprendimų, kuriuos ji priima pagal

- Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnį, turinio, ji ketina paskelbti. Ginčijamo sprendimo 20 ir 21 punktuose bylas nagrinėjantis pareigūnas, be kita ko, atmetė ieškovės argumentą, kad negalima paskelbti informacijos, kuri Komisijai buvo pateikta siekiant pasinaudoti jos taikoma atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programa.
- 30 Taigi, nepažeidžiant šio požiūrio teisėtumo tyrimo nagrinėjant ieškinio penktąjį pagrindą, remiantis ginčijamu sprendimu darytina netiesioginė, tačiau neišvengiama išvada, kad informacijos, kurią pateikė įmonė, siekianti pasinaudoti atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programa, paskelbimas, nepaisant tos įmonės šiuo klausimu išreikšto nesutikimo, nepažeidžia Reglamento Nr. 1/2003 28 straipsnio 1 dalyje įtvirtinto principo, kad atliekant tyrimą dėl konkurencijos teisės pažeidimo Komisijos surinkta informacija gali būti naudojama tik tais tikslais, kuriais ji buvo gauta.
- 31 Toliau dėl argumentų, kad bylas nagrinėjantis pareigūnas neatsakė į prieštaravimus dėl nepateisintų teisėtų lūkesčių, jog ginčijamas paskelbimas neįvyks, ir dėl vienodo požiūrio principo pažeidimo pažymėtina, kad šiuos argumentus ieškovė pateikė 2012 m. balandžio 10 d. bylas nagrinėjančiam pareigūnui pateiktame prašyme.
- 32 Todėl reikia nustatyti, ar ginčijamo sprendimo 15 ir 24 punktuose bylas nagrinėjantis pareigūnas pagrįstai nusprendė, jog neturi kompetencijos priimti sprendimą dėl šių argumentų, atsižvelgdamas į pagal Sprendimo dėl bylas nagrinėjančio pareigūno pareigybės ir įgaliojimų 8 straipsnį jam suteiktų įgaliojimų ribas.
- 33 Šiuo klausimu visų pirma reikia pažymėti, kad Bendrasis Teismas nusprendė, jog kai bylas nagrinėjantis pareigūnas priima sprendimą pagal 2001 m. gegužės 23 d. Komisijos sprendimo 2001/462/EB, EAPB dėl bylas nagrinėjančių pareigūnų įgaliojimų tam tikrose konkurencijos bylose (OL L 162, p. 21; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 151) 9 straipsnio trečią pastraipą, pakeistą Sprendimo dėl bylas nagrinėjančio pareigūno pareigybės ir įgaliojimų 8 straipsnio 3 dalimi, jis privalo ne tik išnagrinėti, ar jam pateiktoje nagrinėti sprendimo, kuriuo skiriama sankcija už padarytą EB 81 straipsnio pažeidimą, versijoje yra verslo paslaptį ar kitos konfidencialios informacijos, kuriai taikoma panaši apsauga, bet ir patikrinti, ar šioje versijoje yra kitos informacijos, kuri negali būti viešinama arba dėl konkrečiai tą informaciją saugančių Bendrijos teisės normų, arba dėl to, kad ta informacija susijusi su duomenimis, kuriems dėl jų pobūdžio taikomas įpareigojimas saugoti profesinę paslaptį (2006 m. gegužės 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Bank Austria Creditanstalt / Komisija*, T-198/03, Rink. p. II-1429, 34 punktas ir 2007 m. spalio 12 d. Sprendimo *Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse / Komisija*, T-474/04, Rink. p. II-4225, 66 punktas).
- 34 Remiantis ta pačia teismų praktika taip pat darytina išvada, kad tarp šių normų, kuriomis konkrečiai saugoma tam tikra informacija, yra 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 26 t., p. 102) ir 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 331) 4 straipsnis, kuriame numatytos pastarojo reglamento 2 straipsnio 1 dalyje nustatytos teisės susipažinti su institucijų dokumentais išimties (33 punkte minėto Sprendimo *Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse / Komisija* 64 punktas).
- 35 Toliau reikia pažymėti, kad tuo metu, kai buvo priimti 33 punkte minėti sprendimai *Bank Austria Creditanstalt / Komisija* ir *Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse / Komisija*, Sprendimo 2001/462 9 straipsnyje buvo kalbama tik apie įmonių, dėl kurių atliekamas tyrimas dėl konkurencijos teisės pažeidimų, verslo paslaptims taikomą apsaugą. Taigi šiuo aspektu ta nuostata skyrėsi nuo ją pakeitusio Sprendimo dėl bylas nagrinėjančio pareigūno pareigybės ir įgaliojimų 8 straipsnio, kuriame kalbama tiek apie įmonių verslo paslaptis, tiek apie kitą konfidencialią informaciją.

- 36 Kaip pažymėta šio sprendimo 33 punkte, jame nurodytoje teismų praktikoje Bendrasis Teismas vis dėlto pateikė Sprendimo 2001/462 9 straipsnio 3 dalies išaiškinimą, kuris ne tik apima tos nuostatos formuluotę, bet ir grindžiamas tos nuostatos konteksto ir tikslų analize.
- 37 Bendrasis Teismas visų pirma pažymėjo, kad Sprendimo 2001/462 9 straipsnis skirtas įgyvendinti Bendrijos teisėje numatyta informacijos, su kuria Komisija susipažino vykdydama konkurencijos taisyklių taikymo procedūras, apsaugos procedūrai (33 punkte minėto Sprendimo *Bank Austria Creditanstalt / Komisija* 28 punktas). Šiuo atveju, priminęs informacijos, kuriai dėl jos pobūdžio taikomas įpareigojimas saugoti profesinę paslaptį pagal 1962 m. vasario 6 d. Tarybos reglamento Nr. 17, Pirmojo reglamento, įgyvendinančio [EB 81 ir 82] straipsnius (OL 13, 1962, p. 204; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 3), 20 straipsnio 2 dalį, apsaugą, Bendrasis Teismas nurodė, kad, vadovaujantis jo praktika, informacijos, kurios atžvilgiu yra įpareigojimas saugoti profesinę paslaptį, apimtis yra platesnė nei įmonių komercinės paslaptys (33 punkte minėto Sprendimo *Bank Austria Creditanstalt / Komisija* 29 punktas).
- 38 Paskui Bendrasis Teismas nurodė, kad, pirma, Sprendimo 2001/462 9 straipsnio dvi pirmosios pastraipos susijusios su informacijos atskleidimu asmenims, įmonėms ar įmonių asociacijoms įgyvendinant jų teisę būti išklaustytiems per konkurencijos taisyklių taikymo procedūrą ir, antra, šiose dviejose pastraipose numatyta informacijos paviešinimo paskelbiant *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* procedūra pagal trečią šios nuostatos pastraipą taikoma tik *mutatis mutandis*. Tai būtent reiškia, kad priimdamas sprendimą pagal Sprendimo 2001/462 9 straipsnio trečią pastraipą bylas nagrinėjantis pareigūnas turi užtikrinti profesinių paslaptčių, kurias sudaro informacija, kuriai nereikalinga tokia speciali apsauga kaip komercinėms paslaptims, apsaugą ir informacijos, kuri gali būti pateikta tretiesiems asmenims, turintiems teisę dėl jos būti išklaustytiems, tačiau kurios konfidencialus pobūdis neleidžia jos paviešinti, apsaugą (33 punkte minėto Sprendimo *Bank Austria Creditanstalt / Komisija* 31 punktas).
- 39 Bendrasis Teismas dar kartą pagrindė platų Sprendimo 2001/462 9 straipsnio išaiškinimą darydamas nuorodą į to sprendimo 9 konstatuojamąją dalį, kurioje pasakyta, „atskleidžiant informaciją apie fizinius asmenis, derėtų ypač atsižvelgti į <...> Reglamentą <...> Nr. 45/2001“ (33 punkte minėto Sprendimo *Bank Austria Creditanstalt / Komisija* 32 punktas).
- 40 Šios aplinkybės išlieka reikšmingos ir įsigaliojus Sprendimui dėl bylas nagrinėjančio pareigūno pareigybės ir įgaliojimų.
- 41 Sprendimo dėl bylas nagrinėjančio pareigūno pareigybės ir įgaliojimų 8 straipsniu, kaip ir Sprendimo 2001/462 9 straipsniu, iš tikrųjų siekiama įgyvendinti apsaugos, pagal Sąjungos teisę suteikiamos informacijai, su kuria Komisija susipažino vykdydama konkurencijos taisyklių taikymo procedūras ir kuri dabar įtvirtinta Reglamento Nr. 1/2003 28 straipsnio 2 dalyje, procedūrą. Minėtame 8 straipsnyje daromas toks pats skirtumas (apie kurį kalbėta šio sprendimo 38 punkte) tarp informacijos konfidencialumo apsaugos nuo trečiųjų asmenų, turinčių teisę būti išklaustytiems per procedūrą dėl konkurencijos taisyklių taikymo, ir platesnės apsaugos, kurią reikia užtikrinti, kai numatoma informaciją paskelbti Oficialiajame leidinyje. Be to, Sprendimo dėl bylas nagrinėjančio pareigūno pareigybės ir įgaliojimų 23 konstatuojamojoje dalyje iš esmės pakartojamas Sprendimo 2001/462 9 konstatuojamosios dalies turinys ir nurodoma, kad bylas nagrinėjantis pareigūnas privalo atsižvelgti būtent į Reglamentą Nr. 45/2001, kai jis atskleidžia informaciją apie fizinius asmenis.
- 42 Vis dėlto šioje byloje teisėtų lūkesčių ir vienodo požiūrio principai, kuriais remiasi ieškovė prieš bylas nagrinėjančią pareigūną, nėra normos, kuriomis konkrečiai siekiama apsaugoti nuo tokios informacijos, kaip ieškovės pateikta Komisijai turint tikslą pasinaudoti jos taikoma atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programa, paviešinimo.

- 43 Iš tiesų, priešingai nei, pavyzdžiui, Reglamente Nr. 45/2001 išdėstytomis taisyklėmis dėl asmens duomenų tvarkymo Sąjungos institucijose ir įstaigose ar Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsniu dėl teisės susipažinti su dokumentais išimčių, šiais principais nesiekama konkretaus tikslo užtikrinti informacijos ar dokumentų konfidencialumą. Kadangi dėl šios priežasties minėti principai savaime netaikomi apsaugai, kuri pagal Sąjungos teisę suteikiama informacijai, su kuria Komisija susipažino vykdydama konkurencijos taisyklių taikymo procedūras, jų neapima pagal Sprendimo dėl bylas nagrinėjančio pareigūno pareigybės ir įgaliojimų 8 straipsnį šiam pareigūnui suteikti įgaliojimai.
- 44 Darytina išvada, kad šioje byloje bylas nagrinėjantis pareigūnas pagrįstai atsisakė kompetencijos atsakyti į prieštaravimus dėl ginčijamo paskelbimo, kuriuos ieškovė pateikė remdamasi teisėtų lūkesčių ir vienodo požiūrio principais.
- 45 Beje, dėl ieškinio pirmajam pagrindui pagrįsti ieškovės pateikto kaltinimo, kad ginčijamame sprendime yra akivaizdi vertinimo klaida, nes jokia Komisijos tarnyba nenagrinėjo principinių ieškovės prieštaravimų dėl išsamesnės nekonfidencialios VPP sprendimo versijos paskelbimo, pažymėtina, kad jam taip pat negalima pritarti.
- 46 Iš tikrųjų šis kaltinimas grindžiamas, kaip pagrįstai teigia Komisija, klaidinga prielaida, kad ši institucija apskirtai neišreiškė pozicijos šiuo klausimu.
- 47 2011 m. lapkričio 28 d. GD COMP ieškovei adresuotame rašte Komisija nurodė, kad siekdama skaidrumo nusprendė skelbti naują išsamesnę nekonfidencialią VPP sprendimo versiją.
- 48 Beje, remiantis 2012 m. kovo 15 d. GD COMP ieškovei adresuotu raštu darytina išvada, kad, analizuodama principinius prieštaravimus dėl ginčijamo sprendimo, Komisija nusprendė, kad ji privalo pasverti tyrimo tikslų apsaugą, nustatytą Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje įtvirtintoje skaidrumo principo išimtyje, ir teisėtus šalių interesus. Komisija, be kita ko, nurodė, kad dokumentui, kaip antai įmonės pateiktiems parodymams, apsauga netaikoma, jei remiamasi vieninteliu pagrindu, jog ta informacija Komisijai buvo perduota pateikiant prašymą atleisti nuo baudos ar ją sumažinti, ir kad numatomas paskelbimas nedaro žalos jos tyrimo veiksmų tikslams. Komisija, be kita ko, pažymėjo, kad šioje byloje reikia atsižvelgti į Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 7 dalį, pagal kurią šio straipsnio pirmose trijose dalyse numatytos teisės susipažinti su dokumentais išimties taikomos tik tuo laikotarpiu, kuriuo jose numatyta apsauga galėjo būti pateisinama atsižvelgiant į dokumento turinį. Tuo remdamasi Komisija daro išvadą, kad ginčijamas paskelbimas nelemia ieškovės teisėtų lūkesčių nepateisinimo.
- 49 Todėl, priešingai nei teigia ieškovė, Komisija tikrai išnagrinėjo ieškovės suformuluotus principinius prieštaravimus dėl ginčijamo paskelbimo.
- 50 Galiausiai, atsižvelgiant į šio sprendimo 30, 44 ir 49 punktuose išdėstytus konstatavimus, ieškinio pagrindo antrą dalį, kurioje ieškovė teigia, kad bylas nagrinėjančio pareigūno atsisakymas atsakyti į tam tikrus jos prieštaravimus dėl ginčijamo paskelbimo lemia jos teisės į gerą administravimą, suteikiamos pagal Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 1 dalį, ir jos teisės būti veiksmingai išklaustos per administracinę procedūrą, suteikiamos pagal Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies a punktą, pažeidimą, reikia atmesti kaip nepagrįstą.
- 51 Darytina išvada, kad pirmasis pagrindas yra nepagrįstas ir jį reikia atmesti.

Dėl ieškinio antrojo pagrindo, susijusio su motyvavimo nepakankamumu

- 52 Ieškovė kaltina bylas nagrinėjantį pareigūną, kad šis nepakankamai motyvavo ginčijamą sprendimą ir pažeidė, pirma, SESV 296 straipsnį ir Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies c punktą ir, antra, Sprendimo dėl bylas nagrinėjančio pareigūno pareigybės ir įgaliojimų 8 straipsnio 2 dalį. Todėl

ginčijamame sprendime nenurodyti motyvai, kuriais grindžiamas naujos išsamesnės nekonfidencialios VPP sprendimo versijos paskelbimas praėjus daugiau nei penkeriems metams nuo pirmos to sprendimo versijos paskelbimo. Nors ieškovė pripažįsta, kad Komisija padarė nuorodą į jai skirtame 2011 m. lapkričio 28 d. rašte išdėstytus motyvus dėl skaidrumo, tik šios nuorodos vis dėlto nepakanka norint suprasti priežastis, dėl kurių Komisija nusprendė, kad pirmoji nekonfidenciali versija, paskelbta 2007 m. jos interneto svetainėje, neatitinka arba nebeatitinka šio reikalavimo. Konkretus motyvavimas šiuo klausimu pačiame ginčijamame sprendime reikalingas tuo labiau ir dėl to, kad Komisijos sprendimas paskelbti išsamesnę konfidencialią VPP sprendimo versiją nukrypsta nuo ankstesnės administracinės praktikos.

- 53 Komisija teigia, kad ginčijamas sprendimas, vertinamas atsižvelgiant į jo kontekstą, šiuo klausimu yra pakankamai motyvuotas.
- 54 Remiantis nusistovėjusia teismų praktika, pareiga motyvuoti individualų sprendimą siekiama Sąjungos teismui suteikti galimybę patikrinti sprendimo teisėtumą ir suinteresuotajam asmeniui pateikti pakankamai informacijos, ar sprendimas yra tinkamai motyvuotas arba ar jame galbūt yra trūkumų, kuriais remiantis galima ginčyti jo teisėtumą, atsižvelgiant, be kita ko, į tai, kad šios pareigos apimtis priklauso nuo konkretaus akto pobūdžio ir aplinkybių, kuriomis jis buvo priimtas (1983 m. lapkričio 9 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Nederlandsche Banden-Industrie-Michelin / Komisija*, 322/81, Rink. p. 3461, 14 punktas; 1996 m. gruodžio 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Van Megen Sports / Komisija*, T-49/95, Rink. p. II-1799, 51 punktas).
- 55 Taigi, nors pagal SESV 296 straipsnį Komisija privalo nurodyti faktines ir teisines aplinkybes, nuo kurių priklauso sprendimo teisinis pagrindimas, ir argumentus, kuriais remdamasi ji priėmė tą sprendimą, motyvuose nereikalaujama tiksliai nurodyti visų svarbių faktinių ir teisinių aplinkybių, nes klausimas, ar akto motyvacija atitinka šios nuostatos reikalavimus, turi būti vertinamas atsižvelgiant ne tik į jo tekstą, bet ir į priėmimo aplinkybes bei nagrinėjamą sritį reglamentuojančių teisės normų visumą (žr. 1998 m. balandžio 2 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija / Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, Rink. p. I-1719, 63 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką ir 2012 m. spalio 26 d. Bendrojo Teismo sprendimo *CF Sharp Shipping Agencies / Taryba*, T-53/12, 37 punktą). Konkrečiai kalbant, asmens nenaudai priimtas aktas yra pakankamai motyvuotas, jeigu buvo priimtas suinteresuotajam asmeniui žinomomis aplinkybėmis, leidžiančiomis suprasti jo atžvilgiu priimtos priemonės apimtį (2011 m. balandžio 15 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Čekijos Respublika / Komisija*, T-465/08, Rink. p. II-1941, 163 punktas).
- 56 Ši pareiga motyvuoti įgyvendinama Sprendimo dėl bylas nagrinėjančio pareigūno pareigybės ir įgaliojimų 8 straipsnio 2 dalimi, aiškinama atsižvelgiant į šios nuostatos 3 dalį, kiek tai susiję su sprendimais, kuriuos bylas nagrinėjantis pareigūnas turi priimti dėl prašymų užtikrinti tam tikros informacijos konfidencialumą vykstant konkurencijos taisyklių taikymo procedūroms.
- 57 Šioje byloje remiantis tiek 2011 m. gruodžio 23 d. ieškovės raštu, adresuotu GD COMP, tiek 2012 m. balandžio 10 d. ieškovės raštu, adresuotu bylas nagrinėjančiam pareigūnui, darytina išvada, kad per administracinę procedūrą ieškovė teigė, jog naujos VPP sprendimo versijos, kurioje yra informacijos, kurią ji savanoriškai pateikė siekdama pasinaudoti 2002 m. Pranešimu dėl bendradarbiavimo, paskelbimas pažeistų jos teisėtus lūkesčius, be to, nebūtų grindžiamas jokių aukštesniu viešuoju interesu. Remiantis tais pačiais raštais taip pat darytina išvada, kad ieškovė teigė, jog toks paskelbimas nukryptų nuo ankstesnės Komisijos administracinės praktikos neatskleisti trečiosioms šalims informacijos, kurią jai pateikė įmonės pagal atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programą.
- 58 Dėl šio aspekto reikia pažymėti, kad nors bylas nagrinėjantis pareigūnas konkrečiai iš esmės neatsakė į kiekvieną iš šių argumentų, jis tai padarė, kaip galima teigti remiantis pirmojo pagrindo analize, laikydamasis Sprendimo dėl bylas nagrinėjančio pareigūno pareigybės ir įgaliojimų 8 straipsniu jam suteiktų įgaliojimų ribų.

- 59 Vis dėlto, kaip pažymėta šio sprendimo 49 punkte, ginčijamas sprendimas buvo priimtas pasibaigus administracinei procedūrai, per kurią Komisija turėjo atsakyti į ieškovės iškeltus principinius prieštaravimus dėl numatomo paskelbimo, kurie nepateko į bylas nagrinėjančio pareigūno kompetencijos ribas.
- 60 Šiomis aplinkybėmis ir siekiant ieškovei užtikrinti veiksmingą teisminę apsaugą, reikia atsižvelgti į ginčijamo sprendimo priėmimo aplinkybes ir dėl tos priežasties nuspręsti, kad tame sprendime netiesiogiai, tačiau neišvengiamai išdėstyta Komisijos pozicija, kurią išreiškė GD COMP, dėl numatomo paskelbimo tiek, kiek ta pozicija susijusi su aspektais, kuriuos nagrinėti bylas nagrinėjantis pareigūnas neturi įgaliojimo.
- 61 Taigi toks ginčijamas sprendimas suteikia ieškovei galimybę suprasti faktines ir teisines aplinkybes, nuo kurių priklauso teisinis pagrindimas.
- 62 Taigi, pirma, kaip pažymėta šio sprendimo 47 punkte, 2011 m. lapkričio 28 d. Komisijos GD COMP ieškovei adresuotame rašte ketinimą paskelbti nekonfidencialią išsamesnę sprendimo VPP versiją Komisija pagrindė skaidrumo tikslu.
- 63 Antra, nors bylas nagrinėjantis pareigūnas tikrai atsisakė savo kompetencijos išnagrinėti galimą ieškovės teisėtų lūkesčių pažeidimą dėl to, kad toks nagrinėjimas viršytų Sprendimo dėl bylas nagrinėjančio pareigūno pareigybės ir įgaliojimų 8 straipsniu jam suteiktų įgaliojimų ribas, 2012 m. kovo 15 d. ieškovei adresuotame rašte Komisija vis dėlto aiškiai atsakė į ieškovės argumentą, kad ginčijamas paskelbimas gali pažeisti jos teisėtus lūkesčius.
- 64 Kaip pažymėta šio sprendimo 48 punkte, remiantis šiuo raštu tikrai iš esmės galima daryti išvadą, kad, analizuodama principinius prieštaravimus dėl ginčijamo sprendimo, Komisija nusprendė, kad ji privalo pasverti tyrimo tikslų apsaugą, nustatytą Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje įtvirtintoje skaidrumo principo išimtyje, ir teisėtus šalių interesus. Komisija, be kita ko, nurodė, kad dokumentui apsauga netaikoma, jei remiamasi vieninteliu pagrindu, jog ta informacija Komisijai buvo perduota pateikiant prašymą atleisti nuo baudos ar ją sumažinti, ir kad numatomas paskelbimas nedarą žalos jos tyrimo veiksmų tikslams. Komisija, be kita ko, pažymėjo, kad šioje byloje reikia atsižvelgti į Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 7 dalį, pagal kurią šio straipsnio pirmose trijose dalyse numatytos teisės susipažinti su dokumentais išimties taikomos tik tuo laikotarpiu, kuriuo jose numatyta apsauga galėjo būti pateisinama atsižvelgiant į dokumento turinį. Tuo remdamasi Komisija daro išvadą, kad ginčijamas paskelbimas nelemia ieškovės teisėtų lūkesčių nepateisinimo.
- 65 Trečia, ginčijamame sprendime nurodyti keli aspektai, kuriais remiantis atmestas ieškovės pateiktas prašymas užtikrinti konfidencialumą. Jame bylas nagrinėjantis pareigūnas iš karto pažymėjo, kad nuorodos į administracinėje byloje esančius dokumentus savaime nėra verslo paslaptis ar kita konfidenciali informacija. Paskui prašymų užtikrinti konfidencialumą atmetimas buvo pagrįstas, pirma, Komisijai suteikta plačia diskrecija skelbti daugiau nei pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnį priimamų sprendimų esmę, antra, aplinkybe, jog ieškovė neįrodė, kad informacijos, kurią ji pateikė Komisijai pagal 2002 m. Pranešimą dėl bendradarbiavimo, paskelbimas gali jai sukelti didelę žalą, ir, trečia, tuo, kad net jeigu toks pavojus būtų įrodytas, remiantis teismų praktika galima teigti, jog ieškovės interesus, kad jos dalyvavimo darant pažeidimą detalės nebūtų paviešintos, yra nevertas apsaugos. Bylas nagrinėjantis pareigūnas pridūrė, kad ši teismų praktika šioje byloje taikoma pagal analogiją, nes, nepaisant to, kad VPP sprendime ieškovei nebuvo skirta bauda, jos dalyvavimas darant tame sprendime nagrinėtą vieną ir tęstinį EB 81 straipsnio ir EEE susitarimo 53 straipsnio pažeidimą tame sprendime vis dėlto buvo pripažintas.
- 66 Galiausiai remiantis ankstesniame punkte pateiktais konstatavimais taip pat galima atmesti ieškovės argumentą, kad ginčijamame sprendime nenurodyta nieko, kuo būtų galima šiuo atveju pagrįsti nukrypimą nuo ankstesnės Komisijos administracinės praktikos. Iš tiesų, net jeigu ketvirtajame pagrinde nagrinėjama ankstesnė administracinė praktika, į kurią ieškovė daro nuorodą, būtų įrodyta,

ginčijamame sprendime, atsižvelgiant į jo priėmimo aplinkybes, pateikiama pakankamai informacijos, kuria remiantis būtų galima suprasti priežastis, dėl kurių Komisija nusprendė šioje byloje nuo jos nukrypti.

- 67 Todėl negalima pritarti ieškovės teiginiui, kad ginčijamas sprendimas yra nepakankamai motyvuotas, ir antrasis pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

Dėl ieškinio trečiojo pagrindo, susijusio su profesinės paslapties ir informacijos, kurią Komisija ketina paskelbti, konfidencialumo pažeidimu

- 68 Ieškovė teigia, kad bylas nagrinėjantis pareigūnas ginčijamame sprendime pažeidė informacijos, kuri buvo savanoriškai pateikta Komisijai atliekant tyrimą, konfidencialumą. Dėl šios priežasties ginčijamu sprendimu pažeidžiamas tiek SESV 339 straipsnis, tiek EŽTK 8 straipsnis.

- 69 Pasak ieškovės, toks konfidencialumas atsiranda visų pirma dėl to, kad ši informacija gauta iš jos arba kitų įmonių pateiktų parodymų pagal atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programą, t. y. iš dokumentų, kurie Komisijai savanoriškai pateikti per tyrimą. Tokia informacija susijusi su privačia ieškovės veikla, saugoma EŽTK 8 straipsnio 1 dalimi, neatsižvelgiant net į jos turinį. Beje, remiantis 1985 m. lapkričio 7 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Adams / Komisija* (145/83, Rink. p. 3539) darytina išvada, kad ypatinga apsauga suteikiama informacijai ir dokumentams, kurie buvo savanoriškai pateikti Komisijai su sąlyga, kad ši jų neatskleis.

- 70 Ieškovė taip pat teigia, kad informacija, kurią ji prašo tvarkyti konfidencialiai, susijusi su profesine paslaptimi, saugoma SESV 339 straipsniu ir Reglamento Nr. 1/2003 30 straipsnio 2 dalimi, nes ta informacija atitinka tris sąlygas, šiuo tikslu nurodytas šio sprendime 33 punkte minėtame Sprendime *Bank Austria Creditanstalt / Komisija*. Taigi ši informacija gali būti žinoma tik ribotam asmenų skaičiui, jos atskleidimas ieškovei gali padaryti didelę žalą ir šios informacijos privaloma neatkleisti objektyviai, net atsižvelgiant į priešingus interesus, kuriais remiantis tą informaciją reikėtų pavišinti.

- 71 Šiuo klausimu ieškovė pažymi, kad informacija, kurią šiuo atveju ketinama paskelbti ir kuri nenurodyta 2007 m. paskelbto VPP sprendimo laikinojoje nekonfidencialioje versijoje, išsamiai atskleidžia ne tik VPP sprendime nagrinėjamus antikonkurencinius susitarimus ir apsikeitimus informacija, bet ir jos dalyvavimo vykdant šiuos veiksmus aplinkybes. Šioje informacijoje pateikiama daug citatų iš kandidatų dokumentų, pateiktų norint pasinaudoti atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programa, ir iš Komisijos pateiktos aiškinimo atmintinės. Toks paskelbimas turėtų būti prilygintas ieškovės ir kitų įmonių, kurioms skirtas VPP sprendimas, pagal atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programą pateiktų parodymų tiesioginiam pavišimui, kuris gali padaryti didelę žalą ieškovės reputacijai ir turėti neigiamos įtakos jos padėčiai rinkoje. Ieškovė teigia, kad numatomas paskelbimas jai padarytų didesnę žalą nei kitoms įmonėms, dalyvavusioms darant pažeidimą, už kurį VPP sprendimu skirta sankcija, nes siekdama gauti atleidimą nuo baudos ji neturėjo kitos išeities, kaip tik be išlygų pripažinti savo dalyvavimą darant pažeidimą ir kiek įmanoma prisidėti ir padėti Komisijai aiškinantis aplinkybes.

- 72 Be to, remiantis teismų praktika darytina išvada, kad informacija apie bendrovių verslo ryšius, apie jų produktų kainas, sąnaudų struktūrą, rinkos dalis ar panašius duomenis, kaip antai informacija, kurią numatoma šiuo atveju paskelbti, yra susijusi su tų bendrovių komerciniais interesais ir yra verta apsaugos, net jei ji susijusi su veiksmais, kurių neteisėtumas buvo pripažintas. Dėl numatomo paskelbimo ieškovei, be kita ko, iškiltų pavojus, kad bus priteista atlyginti žalą pagal nacionaliniuose teismuose iškeltus ieškinius. Per teismo posėdį ieškovė pažymėjo, kad ji turėtų būti apsaugota nuo tokių ieškinių dėl atsakomybės.

- 73 Beje, ieškovė teigia, kad atmesdamas jos prašymus dėl konfidencialumo bylas nagrinėjantis pareigūnas pažeidė bendrąją neteisėtumo prezumpciją, taikomą informacijos, išdėstytos pagal 2002 m. Pranešimą dėl bendradarbiavimo įmonių pateiktuose parodymuose ir jų savanoriškai Komisijai pateiktuose

dokumentuose, paskelbimui. Iš tikrųjų reikėtų vengti atvejų, kai dėl paskelbimo Oficialiajame leidinyje griežtos taisyklės, reglamentuojančios per procedūras dėl kartelių Komisijos gaunamos informacijos tvarkymą, ypač išdėstytosios 2002 m. Pranešime dėl bendradarbiavimo, gali netekti prasmės. Ieškovė per teismo posėdį taip pat pažymėjo, kad skelbdama informaciją Komisija negali panaikinti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsniu suteikiamos apsaugos nuo tam tikros informacijos paskelbimo.

- 74 Ieškovė taip pat pažymi, kad ginčijamame sprendime neminimas joks aukštesnis viešasis interesas, kuriuo būtų galima pagrįsti numatomą paskelbimą nepaisant ginčijamos informacijos konfidencialumo. Kadangi visuomenė jau pakankamai yra informuota 2007 m. paskelbus nekonfidencialią versiją, toks viešasis interesas bet kuriuo atveju šioje byloje neegzistuoja. Dėl nuo pažeidimo, už kurį VPP sprendimu skirta sankcija, nukentėjusių asmenų galimo suinteresuotumo, kad būtų paskelbta šio sprendimo išsamesnė versija, pažymėtina, kad tai yra griežtai privatus interesas. Dėl pastarojo aspekto ieškovė per teismo posėdį pridūrė, kad ginčijamame sprendime bet kuriuo atveju nepaaiškinta, kodėl numatomas paskelbimas yra reikalingas siekiant apsaugoti VPP sprendime negrinėto kartelio aukų teisę į veiksmingą teisinę gynybą.
- 75 Komisija nesutinka su šiais argumentais.
- 76 Šis pagrindas sudarytas iš trijų dalių, iš kurių pirmoji susijusi su ieškovės verslo paslaptį ar bent su informacijos apie ieškovę konfidencialumo pažeidimu, antroji – su Komisijai pateiktos informacijos pagal atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programą konfidencialumo pažeidimu ir trečioji – su teisės į privataus gyvenimo apsaugą pažeidimu.
- 77 Šiuo klausimu Bendrasis Teismas visų pirma pažymi, kad ieškinio trečiajam pagrindui pagrįsti nurodyti argumentai, susiję su ieškovės tariamai turėtų teisėtų lūkesčių dėl 2002 m. Pranešimo dėl bendradarbiavimo ir dėl Komisijos ankstesnės praktikos pažeidimu, iš esmės persipina su dalimi argumentų, išplėtotų ieškinio ketvirtajame pagrindė. Todėl šie argumentai nagrinėjami šiame pagrindė.
- 78 Toliau reikia priminti, kad pagal SESV 339 straipsnį Sąjungos institucijų nariai, komitetų nariai, Sąjungos pareigūnai ir kiti tarnautojai, netgi nustoję eiti savo pareigas, neturi teisės atskleisti informacijos, kurią jie yra įsipareigoję saugoti kaip tarnybinę paslaptį, ypač informacijos apie įmones, jų verslo ryšius ar sąnaudų sudedamąsias dalis.
- 79 Pagal Reglamento Nr. 1/2003 28 straipsnio 1 dalį Komisijos surinkta informacija per jos pagal šį reglamentą remiantis jo 17–22 straipsniais atliekamus tyrimus gali, nepažeidžiant jo 12 ir 15 straipsnių, būti naudojama tik tam tikslui, kuriam ji buvo gauta. Reglamento Nr. 1/2003 28 straipsnio 2 dalimi, kuria papildoma SESV 339 straipsnyje nustatyta elgesio taisyklė to reglamento taikymo srityje, be kita ko, patikslinama, kad, nepažeisdami Komisijos ir valstybių narių konkurencijos institucijų bendradarbiavimo ir pranešimo apie kaltinimus adresatams suteiktos galimybės susipažinti su tyrimo medžiaga, Komisija ir minėtos institucijos, jų pareigūnai, tarnautojai ir kiti asmenys, kurių darbą prižiūri šios institucijos, bei kitų valstybių narių institucijų pareigūnai ir valstybės tarnautojai neatskleidžia informacijos, kuri buvo gauta ar kuria apsikeista pagal šį reglamentą ir kuriai galioja įpareigojimas užtikrinti profesinį slaptumą.
- 80 Beje, pagal Reglamento Nr. 1/2003 30 straipsnio 1 dalį Komisija skelbia būtent sprendimus skirti baudas įmonėms ar įmonių asociacijoms, kurias pripažįsta atsakingomis už Sąjungos kartelių teisės pažeidimą. Pagal šio reglamento 30 straipsnio 2 dalį skelbiant nurodomi šalių pavadinimai ir pagrindinis sprendimo turinys, įskaitant visas skirtas nuobaudas, ir atsižvelgiama į teisėtą įmonių interesą apsaugoti savo verslo paslaptis.

- 81 Galiausiai 2004 m. balandžio 7 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 773/2004 dėl bylų nagrinėjimo Komisijoje pagal [Sutarties] 81 ir 82 straipsnius tvarkos (OL L 123, p. 18; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 3 t., p. 81) 16 straipsnio 1 dalyje iš esmės numatyta, kad Komisija negali perduoti ar suteikti prieigos prie tyrimo medžiagoje esančios informacijos, įskaitant dokumentus, jeigu ten yra bet kurio asmens verslo paslaptį ar kitos konfidencialios informacijos.
- 82 Šioje byloje ieškovė neneigia, kad dalyvavo VPP sprendime nagrinėtame kartelyje. Tačiau ji, pirma, teigia, jog ginčijamos informacijos konfidencialumą lemia vienintelė aplinkybė, kad ta informacija savanoriškai buvo pateikta Komisijai pagal atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programą ir kad numatomas paskelbimas gali pakenkti Komisijos tyrimo tikslų apsaugai.
- 83 Antra, ieškovė remiasi, visų pirma, tuo, kad Komisijos numatomas išsamesnės nekonfidencialios VPP sprendimo versijos paskelbimas nepagrįstai pažeistų jos komercinius interesus, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmą įtrauką, nes toje versijoje yra informacijos, susijusios su jos taikytų kainų dydžiu, numatomais kainų didinimo atvejais, jos vaidmeniu konkurentų susitikimuose, vietomis, kuriose tie susitikimai vyko, ir jų datomis, su juose dalyvavusiais asmenimis ir tų susitikimų turiniu. Pasak ieškovės, taip numatomas paskelbimas padarytų didelę žalą jos reputacijai ir padidintų jai kylantį pavojų, kad nuo pažeidimo, už kurį VPP sprendime skirtos sankcijos, nukentėję asmenys gali pareikšti ieškinius dėl žalos atlyginimo, o kitos darant pažeidimą dalyvavusios įmonės gali pareikšti kitus prieš ją nukreiptus ieškinius regresu tvarka. Ji taip pat teigia, kad ginčijama informacija bet kuriuo atveju yra verslo paslaptis ar bent konfidenciali komercinė informacija, kurios skelbti negalima remiantis Reglamento Nr. 1/2003 28 straipsnio 2 dalimi arba 30 straipsnio 2 dalimi. Tada ji dar teigia, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antroje įtraukoje įtvirtinta teismo proceso apsauga sudaro kliūčių ginčijamam paskelbimui, nes jis pažeistų procesinį lygiateisiškumą nacionaliniuose teismuose nagrinėjamuose civiliniuose ieškiniuose, kadangi būtų nesilaikoma Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnyje įtvirtinto nešališkumo principo. Galiausiai informacijos konfidencialumą lemia tai, kad ši per tyrimą savanoriškai Komisijai pateikta informacija susijusi su privačia ieškovės veikla ir todėl ji saugoma pagal EŽTK 8 straipsnio 1 dalį.

Dėl pirmos dalies, susijusios su tuo, kad ginčijama informacija yra verslo paslaptis ar bent konfidenciali komercinė informacija

- 84 Reikia priminti, kad pagal seniai nusistovėjusią teismų praktiką slapta ir konfidencialia nelaikoma informacija, kuri tokia buvo, tačiau yra senesnė nei penkerių ar daugiau metų ir dėl tos priežasties turi būti laikoma pasenusia, nebent išimtinu atveju ieškovė įrodytų, kad, nepaisant tos informacijos senumo, ji vis dar atspindi jos ar trečiojo asmens komercinės padėties esminius duomenis (1990 m. lapkričio 15 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Rhône-Poulenc ir kt.* / *Komisija*, T-1/89-T-4/89 ir T-6/89-T-15/89, Rink. p. II-637, 23 punktą; žr. 2005 m. vasario 22 d. Pirmosios instancijos teismo ketvirtosios kolegijos pirmininko nutarties *Hynix Semiconductor* / *Taryba*, T-383/03, Rink. p. II-621, 60 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką; 2012 m. gegužės 8 d. Bendrojo Teismo aštuntosios kolegijos pirmininko nutarties *Diamanhandel A. Spira* / *Komisija*, T-108/07, 65 punktą ir 2012 m. gegužės 10 d. Bendrojo Teismo aštuntosios kolegijos pirmininko nutarties *Diamanhandel A. Spira* / *Komisija*, T-354/08, 47 punktą).
- 85 Šioje byloje neneigiama, kad visa ginčijama informacija yra senesnė nei penkerių metų, o didžioji jos dalis yra net senesnė nei dešimties metų. Todėl reikia konstatuoti, kad ieškovė nepateikė jokių konkrečių argumentų, kuriais įrodytų, kad, nepaisant senumo, ta informacija šiuo metu tebelaikoma esminiais jos ar trečiojo asmens komercinės padėties duomenimis. Ieškovė tik tvirtino, kad daugumoje VPP sprendimo ištraukų, kurias Komisija numato paskelbti, aprašant pažeidimą sudarančias faktines aplinkybes pateikiama informacijos apie jos verslo ryšius ir kainų politiką, kad verslo paslaptį apsauga nebuvo atmesta, kiek tai susiję su informacija apie neteisėtus veiksmus, ir, galiausiai, kad verslo paslaptims taikoma apsauga negali būti ribojama laikotarpiu, kurio trukmė griežtai nustatyta.

86 Darytina išvada, kad net jeigu tam tikra VPP sprendime esanti informacija, kurią Komisija numato pirmą kartą paskelbti, kažkada galėjo būti laikoma verslo paslaptimi, bet kuriuo atveju ji turėtų būti laikoma pasenusia ir kad, bet to, nebuvo įrodyta, kuo galima pagrįsti tai, kad tai informacijai šiuo tikslu išimtinai tebetaikoma tokia apsauga pagal Reglamento Nr. 1/2003 30 straipsnio 2 dalį.

87 Taigi pirma dalis yra nepagrįsta ir turi būti atmesta.

Dėl antros dalies, susijusios su informacijos, Komisijos perduotos pagal atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programą, konfidencialumu

88 Kadangi informacijos, dėl kurios nustatytas įpareigojimas saugoti profesinę paslaptį, apimtis yra platesnė nei įmonių komercinės paslaptys (šiuo klausimu žr. 69 punkte minėto Sprendimo *Adams / Komisija* 34 punktą ir 33 punkte minėto Sprendimo *Austria Creditanstalt / Komisija* 29 punktą), reikia nustatyti, nepažeidžiant ieškinio ketvirtojo pagrindo pagrįstumo analizės, ar, kaip teigia ieškovė, informacijai turi būti taikoma tokia apsauga tik todėl, kad ją Komisijai savanoriškai pateikė įmonė, siekdama pasinaudoti atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programa.

89 Remiantis ESS 1 straipsnio antra pastraipa, Sąjungoje sprendimai priimami kuo atviriau. Šis principas atsispindi ir SESV 15 straipsnyje, kuris tam tikromis sąlygomis užtikrina piliečių teisę susipažinti su institucijų dokumentais. Pagal šį principą ir nesant nuostatų, tiesiogiai nurodančių ar draudžiančių skelbti, institucijų teisė paviesti savo priimtus aktus yra taisyklė, kuri turi išimčių, kai, pavyzdžiui, nuostatomis, užtikrinančiomis profesinių paslapčių laikymąsi, Sąjungos teisė draudžia atskleisti šiuos aktus ar tam tikrą juose esančią informaciją (33 punkte minėto Sprendimo *Bank Austria Creditanstalt / Komisija* 69 punktas).

90 Nei SESV 339 straipsnyje, nei Reglamento Nr. 1/2003 28 straipsnyje tiesiogiai nenurodyta, kokią informaciją, be komercinių paslapčių, apima profesinė paslaptis. Tačiau remiantis Reglamento Nr. 1/2003 28 straipsnio 2 dalimi negalima daryti išvados, kad kaip profesinė paslaptis saugoma bet kokia informacija, gauta taikant šį reglamentą, išskyrus tą informaciją, kurią privaloma skelbti pagal šio reglamento 30 straipsnį. Iš tiesų, kaip ir SESV 339 straipsniu, Reglamento Nr. 1/2003 28 straipsniu, kuriuo papildoma ir įgyvendinama ši pirminės teisės nuostata įmonėms taikomų konkurencijos taisyklių srityje, tik draudžiama atskleisti informaciją, kuriai dėl jos pobūdžio taikomas profesinės paslapties reikalavimas (pagal analogiją žr. 33 punkte minėto Sprendimo *Bank Austria Creditanstalt / Komisija* 70 punktą).

91 Be to, yra žinoma, kad, kaip nustatyta 33 punkte minėto Sprendimo *Bank Austria / Komisija* 75 punkte ir 33 punkte minėto Sprendimo *Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse / Komisija* 64 punkte, kadangi tam tikros informacijos konfidencialumas užtikrinamas Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje nustatyta teisės susipažinti su informacija išimtimi, tokia apsauga yra reikšminga vertinant, ar Komisija laikosi Reglamento Nr. 1/2003 28 straipsnio 2 dalyje jai nustatyto draudimo atskleisti informaciją, kuriai dėl jos pobūdžio taikomas profesinės paslapties reikalavimas.

92 Tačiau po to, kai buvo paskelbti šie sprendimai, Teisingumo Teismas išaiškino Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnį taip, kad institucijoms būtų leidžiama šiuo atžvilgiu remtis bendrosiomis prezumpcijomis, taikomomis tam tikroms dokumentų kategorijoms, nes panašūs bendri pagrindai gali prieštarauti prašymams leisti atskleisti tokio paties pobūdžio dokumentus. Toks aiškinimas privalomas, kai teisės aktuose, kuriais reglamentuojama procedūra, taip pat numatytos griežtos taisyklės dėl informacijos, gautos ar nustatytos per tokią procedūrą, tvarkymo (2012 m. birželio 28 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija / Éditions Odile Jacob*, C-404/10 P, 108, 116 ir 118 punktai). Tai taikytina būtent Reglamento Nr. 1/2003 27 straipsnio 2 daliai ir 28 straipsniui bei Reglamento Nr. 773/2004 6, 8, 15 ir 16 straipsniams, kuriais nustatytas ribotas su SESV 101 straipsnio taikymo procedūra susijusių bylos dokumentų naudojimas (2014 m. vasario 27 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija / EnBW Energie Baden-Württemberg*, C-365/12 P, 86 punktas). Tokiomis aplinkybėmis, atsižvelgus į

Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnį ir uždraudus Komisijai paskelbti bet kokią informaciją, su kuria susipažinti ji turėtų teisę uždrausti pagal pastarąją nuostatą remdamasi bendrąja prezumpcija, Reglamento Nr. 1/2003 30 straipsnis netektų prasmės. Iš tiesų, remiantis tokiu aiškinimu Komisija netektų galimybės paskelbti net sprendimo esmę, nes ta esmė būtina turi atsiskleisti iš tyrimo medžiagos duomenų. Kita vertus, dėl tokio aiškinimo praktiškai būtų apgręžta įrodinėjimo našta, kuri, kai kalbama apie konfidencialumo užtikrinimą, tenka tokio užtikrinimo prašančiam subjektui, nes pastarajam pakanka remtis bendrąja prezumpcija, kuria institucijos gali remtis pirmiau nurodytomis aplinkybėmis, ir faktiškai įpareigoti Komisiją įrodyti, kad ginčijama informacija gali būti įtraukta į skelbiamą jos sprendimo versiją.

- 93 Tačiau, priešingai, nei iš esmės teigia ieškovė, informacijos apie Sąjungos konkurencijos teisės pažeidimą atskleidimas, kai remiantis Reglamento Nr. 1/2003 30 straipsniu paskelbiamas sprendimas, kuriuo skirta sankcija už tą pažeidimą, iš principo negali būti painiojamas su trečiųjų asmenų susipažinimu su dokumentais, esančiais Komisijos tyrimo medžiagoje dėl tokio pažeidimo. Taigi šioje byloje informacijos apie pažeidimą sudarančias faktines aplinkybes, kurios nebuvo nurodytos 2007 m. paskelbtoje nekonfidencialioje VPP sprendimo versijoje, paskelbimas, nors ir įvyko, nereiškė, kad tretiesiems asmenims buvo perduoti ieškovės suformuluoti ir Komisijai pateikti prašymai atleisti nuo baudos ar ją sumažinti, protokolai, kuriuose užfiksuoti ieškovės žodiniai parodymai pagal atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programą, ar net dokumentai, kuriuos ši savanoriškai pateikė Komisijai per tyrimą.
- 94 Atsižvelgiant būtent į šiuos principus turi būti aiškinamos visos trys kumuliacinės sąlygos, kurios turi būti tenkinamos, kad informacijai dėl jos pobūdžio būtų taikomas profesinės paslapties reikalavimas ir apsauga nuo paviešinimo, t. y., pirma, kad ši informacija būtų žinoma tik ribotam asmenų ratui, antra, kad jos atskleidimas galėtų padaryti didelę žalą ją pateikusiam arba trečiajam asmeniui ir galiausiai, trečia, kad interesai, kurie gali būti pažeisti atskleidus tokią informaciją, būtų objektyviai verti apsaugos (33 punkte minėtų sprendimų *Bank Austria Creditanstalt / Komisija* 71 punktą ir *Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse / Komisija* 65 punktą).
- 95 Komisija teigia, kad šiuo atveju pirmoji sąlyga netenkinama, nes informacija, kurią ieškovė jai pateikė per tyrimą, buvo pateikta byloje, su kuria kiti VPP sprendimo adresatai galėjo susipažinti.
- 96 Šį argumentą reikia atmesti. Šiuo klausimu iš tikrųjų būtina atskirti apsaugą, kurią reikia suteikti informacijai, kuriai taikomas įpareigojimas saugoti profesinę paslaptį nuo asmenų, įmonių ar įmonių asociacijų, turinčių teisę būti išklaustytiems per konkurencijos taisyklių taikymo procedūrą, nuo apsaugos, kurią reikia suteikti tokiai informacijai nuo visuomenės (33 punkte minėto Sprendimo *Bank Austria Creditanstalt / Komisija* 29 punktą; pagal analogiją taip pat žr. 2013 m. rugsėjo 10 d. Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotojo nutarties *Komisija / Pilkington Group, C-278/13 P(R)*, 56 ir 57 punktus).
- 97 Iš tikrųjų SESV 339 straipsnyje įtvirtinta ir įmonėms taikomų konkurencijos taisyklių srityje Reglamento Nr. 1/2003 28 straipsnio 2 dalimi įgyvendinta institucijų pareigūnų ir tarnautojų pareiga neatskleisti jų turimos informacijos, dėl kurios taikomas įpareigojimas saugoti profesinę paslaptį, yra švelnesnė asmenų, kuriems to reglamento 27 straipsnio 2 dalis suteikia teisę būti išklaustytiems, atžvilgiu. Komisija gali tokiems asmenims perduoti tam tikrą informaciją, kuri laikoma profesine paslaptimi, jei to reikia tinkamam tyrimo atlikimui užtikrinti. Tačiau tokiomis aplinkybėmis reikia turėti omenyje, kad ši informacija žinoma tik ribotam asmenų ratui.
- 98 Darytina išvada, kad Reglamento Nr. 1/2003 27 straipsnio 2 dalyje numatyta taisyklė, kurioje įtvirtinta Komisijos tyrimu suinteresuotų šalių teisė susipažinti su administracine byla, nepažeidžia per tyrimą Komisijai pateiktos informacijos, kuriai taikomas reikalavimas dėl profesinės paslapties, apsaugos nuo atskleidimo visuomenei apskritai.
- 99 Dėl antrosios sąlygos Bendrasis Teismas konstatuoja, kad ji šiuo atveju taip pat tenkinama.

- 100 Kaip nurodyta šio sprendimo 83 punkte, ieškovė teigia, jog numatomas paskelbimas jai padarytų didelę žalą dėl to paskelbimo poveikio jos reputacijai ir dėl padidėjusio šio paskelbimo keliamo pavojaus, kad ji gali būti nuteista pagal nuo pažeidimo, už kurį VPP sprendime skirtos sankcijos, nukentėjusių asmenų pareikštus ieškinius dėl žalos atlyginimo ir net pagal kitų darant pažeidimą dalyvavusių įmonių pareikštus ieškinius regresu tvarka.
- 101 Dėl šio aspekto pažymėtina, kad aišku, jog ginčijamą informaciją, kurios paskelbimas priklauso nuo ginčo baigties, iš esmės sudaro EB 81 straipsnio pažeidimo, už kurį VPP sprendime Komisija skyrė sankciją, sudedamųjų dalių aprašymas.
- 102 Tačiau reikia konstatuoti, pirma, kiek tai susiję su ieškovės teiginiu, jog ginčijamos informacijos paskelbimas gali padaryti žalos jos reputacijai ir turėti neigiamos įtakos jos pozicijai verslo santykiuose, kad tam tikrose VPP sprendimo ištraukose, kurias paskelbti numatoma pirmą kartą, faktiškai daug išsamiau nei 2007 m. paskelbtoje to paties sprendimo nekonfidencialioje versijoje pabrėžiamas ieškovės elgesys darant pažeidimą. Pavyzdžiui, būtent iš ištraukų, esančių VPP sprendimo 115, 116, 123, 126, 130, 140, 147, 149, 150, 151, 169, 170, 188, 189, 201, 211, 233, 260 ir 277 konstatuojamosiose dalyse, kurias numato paskelbti Komisija, galima suprasti, koks svarbus ieškovės vaidmuo buvo ne tik pradedant daryti minėtame sprendime nagrinėtą EB 81 straipsnio pažeidimą, bet ir tęsiant jį ilgiau nei septynerius metus.
- 103 Antra, nors Komisija iš tikrųjų konkrečiai nemotyavo ginčijamo sprendimo turėdama galvoje tikslą palengvinti ieškinių dėl žalos atlyginimo pareikšimą nacionaliniuose teismuose, remiantis bylos medžiaga vis dėlto darytina išvada, kad *prima facie* Komisijos numatomas išsamesnės nekonfidencialios VPP sprendimo versijos, konkrečiai tos minėto sprendimo dalies, kurioje kalbama apie kartelio funkcionavimą, paskelbimas gali tretiesiems asmenims, kurie mano esantys nukentėję nuo tame sprendime konstatuoto Sąjungos konkurencijos teisės pažeidimo, sudaryti galimybę lengviau įrodyti ieškovės ir kitų tame kartelyje dalyvavusių įmonių civilinę atsakomybę ir, jei reikia, tos atsakomybės apimtį.
- 104 Remiantis šio sprendimo 102 punkte minėtomis nekonfidencialios VPP sprendimo versijos ištraukomis, kurias numatoma paskelbti, darytina išvada, kad toje versijoje iš tikrųjų išsamiai atskleidžiami slapti kontaktai ar antikoncepciniai susitarimai, kurių dalyvė buvo ieškovė, ir konkrečiai nurodomi su tais kontaktais ir susitarimais siejamų prekių pavadinimai, skaičiais išreikšti duomenys apie taikytas kainas ir dalyvių siejami tikslai, kiek tai susiję su kainomis ir rinkos dalių pasidalijimu. Fiziniai ar juridiniai asmenys, kurie mano esantys nukentėję nuo EB 81 straipsnio pažeidimo, už kurį VPP sprendime skirta sankcija, gali tinkamai pasinaudoti šia informacija siekdami lengviau įrodyti jiems padarytą žalą ir priežastinį ryšį, siejantį šį pažeidimą ir įtariamą žalą.
- 105 Todėl net nesant reikalo šiuo argumentavimo etapu priimti sprendimo dėl klausimo, ar, kaip teigia ieškovė, paskelbus ginčijamą informaciją, nagrinėjant ieškinį dėl žalos atlyginimo ji atsidurtų nepalankesnėje padėtyje, palyginti su kitomis įmonėmis, dalyvavusiomis darant pažeidimą, už kurį skirta sankcija VPP sprendime, tačiau nepademonstravusiomis tokio paties ryžto bendradarbiauti, reikia laikyti įrodyta, kad informacijos, kurios konfidencialumą prašė užtikrinti ieškovė, atskleidimas gali jai padaryti didelę žalą.
- 106 Galiausiai dėl trečios sąlygos reikia priminti, kad pagal ją reikalaujama, jog vertinant, ar informacija yra konfidenciali, reikia nustatyti santykį tarp teisėtų interesų, kurie neleidžia jos atskleisti, ir bendrojo intereso, kuris reikalauja, kad institucijų veiksmai būtų atliekami kuo atviriau (33 punkte minėtų sprendimų *Bank Austria Creditanstalt / Komisija* 71 punktą ir *Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse / Komisija* 65 punktą).
- 107 Šiuo klausimu visų pirma dėl ieškovės argumento, kad numatomas paskelbimas pakenktų jos reputacijai ir kartu jos komerciniams interesams, reikia pirmiausia pažymėti, kad įmonės, kuriai Komisija skyrė baudą už konkurencijos teisės pažeidimą, interesas, kad jai inkriminuojamo pažeidimo

- aplinkybės nebūtų pavišintos, nenusipelnų jokios išskirtinės apsaugos, atsižvelgiant į visuomenės interesą kuo išsamiau sužinoti visų Komisijos veiksmų motyvus, į ūkio subjektų interesą sužinoti, už kokį elgesį jiems gali būti skirta sankcija, ir nuo pažeidimo nukentėjusių asmenų interesą sužinoti tokio elgesio detales, kad prireikus jie galėtų įrodinėti savo teises nubaustų įmonių atžvilgiu, ir atsižvelgiant į tokios įmonės turimą galimybę perduoti tokį sprendimą teisminei kontrolei (33 punkte minėtų sprendimų *Bank Austria Creditanstalt / Komisija* 78 punktas ir *Pergan Hilfsstoffe für industrielle Prozesse / Komisija* 72 punktas; pagal analogiją žr. 2012 m. gruodžio 21 d. ELPA Teismo sprendimo *DB Schenker / EFTA Surveillance Authority*, E-14/11, ELPA Teismo ataskaita, p. 1178, 189 punktą).
- 108 Darytina išvada, kad ieškovė negali teisėtai priešintis Komisijos numatomam informacijos, kurioje detalai atskleidžiamas jos dalyvavimas darant pažeidimą, už kurią VPP sprendime skirta sankcija, paskelbimui ir nurodyti motyvo, kad toks paskelbimas gali pakeisti jos verslo srityje turimą įvaizdį ir taip pažeisti jos komercinius interesus.
- 109 Paskui dėl ieškovės argumento, kad numatomas paskelbimas nepagrįstai pakenktų nagrinėjamiems arba būsimiems civiliniams ieškiniams, nes taip iš tokius ieškinius nagrinėjančių nacionalinių teismų būtų atimta galimybė patiems įvertinti poreikį Komisijos prašyti pagal Reglamento Nr. 1/2003 15 straipsnio 1 dalį pateikti šio ginčo esmę sudarančią informaciją, reikia pažymėti, kad jam pritarti taip pat negalima.
- 110 Iš tiesų reikia konstatuoti, kad šiuo argumentu ieškovė iš esmės siekia apsaugoti nuo galimo priteisimo atlyginti žalą nacionaliniame teisme už dalyvavimą darant EB 81 straipsnio pažeidimą. Tačiau EB 81 straipsnio pažeidimą dariusios įmonės interesas išvengti tokių ieškinių nėra apsaugos vertas interesas, atsižvelgiant būtent į kiekvieno asmens teisę prašyti atlyginti žalą, kurią jis patyrė dėl konkurenciją galinčio riboti ar iškraipyti elgesio (2001 m. rugsėjo 20 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Courage ir Crehan*, C-453/99, Rink. p. I-6297, 24 ir 26 punktai; 2006 m. liepos 13 d. Sprendimo *Manfredi ir kt.*, C-295/04-C-298/04, Rink. p. I-6619, 59 ir 61 punktai ir 2012 m. lapkričio 6 d. Sprendimo *Otis ir kt.*, C-199/11, 41 punktas).
- 111 Taip pat darytina išvada, kad ieškovės pateikti kaltinimai dėl galimo Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnyje įtvirtinto nešališkumo principo ir procesinio lygiateisiškumo nacionaliniuose procesuose nesilaikymo yra nepagrįsti ir turi būti atmesti.
- 112 Tačiau, neatsižvelgdama į ieškinio ketvirtąją pagrindą, ieškovė iš esmės teigia, kad ginčijamas sprendimas, kuriuo įmonės atgrasomos išduoti joms žinomus Sąjungos konkurencijos teisės pažeidimus ir bendradarbiauti su Komisija, kad pasinaudotų jos taikoma atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programa, gali pakenkti kovos su Sąjungos teisės pažeidimais kartelių srityje politikos veiksmingumui. Tačiau šis interesas vertas apsaugos, nes atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programa turi esminę įtaką Sąjungos teisės kartelių srityje bendram veiksmingumui. Šiomis aplinkybėmis ieškovė iš esmės priduria, kad dėl to, jog informacija, kurią numatoma paskelbti, su ja susijusi labiau nei su kitomis įmonėmis, neprašiusiomis atleisti nuo baudos ar jos sumažinti, dėl tokio paskelbimo ji atsidurtų neproporcingai nepalankioje padėtyje vykstant procesams nacionaliniuose teismuose, todėl iškiltų pavojus atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programos veiksmingumui.
- 113 Šiuo klausimu reikia pažymėti, pirma, kad atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programų veiksmingumui neigiamos įtakos gali padaryti dokumentų apie atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo procedūrą atskleidimas asmenims, ketinantiems reikšti ieškinius dėl žalos atlyginimo, net jei nacionalinės konkurencijos institucijos arba Komisija prašymą atleisti nuo baudos ar ją sumažinti pateikusiam subjektui suteikia visišką ar dalinį atleidimą nuo baudos, kurią galėjo jai skirti (pagal analogiją žr. 2011 m. birželio 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Pfleiderer*, C-360/09, Rink. p. I-5161, 26 punktą). Iš tikrųjų asmuo, susijęs su konkurencijos teisės pažeidimu, žinodamas

- apie tokio perdavimo galimybę, gali būti atgrasytas pasinaudoti pagal šias atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programas teikiama galimybė, atsižvelgiant būtent į tai, kad Komisijai perduoti dokumentai arba šiuo tikslu jai pateikti parodymai gali būti panaudoti prieš jį patį.
- 114 Antra, teisė gauti žalos, padarytos dėl susitarimo ar elgesio, galinčio apriboti ar iškraipyti konkurenciją, atlyginimą iš esmės prisideda prie veiksmingos konkurencijos išsaugojimo Sąjungoje (žr. 110 punkte minėto Sprendimo *Otis ir kt.* 42 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką) ir taip prisideda prie viešojo intereso tikslo įgyvendinimo (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 107 punkte minėto Sprendimo *DB Schenker / EFTA Surveillance Authority* 132 punktą).
- 115 Vadovaudamasis būtent šiais principais Teisingumo Teismas, nagrinėdamas prašymą priimti prejudicinį sprendimą dėl ginčų, susijusių su įmonių, manančių, kad nukentėjo nuo konkurencijos teisės pažeidimų, prašymais leisti susipažinti su nacionalinių konkurencijos institucijų turimais tyrimo duomenimis, paragino šiuos ginčus nagrinėjančias nacionalines institucijas pasverti interesus, kuriais grindžiamas prašymą atleisti nuo baudos ar ją sumažinti pateikusių subjektų savanoriškai pateiktos informacijos pavišėjimas ir jos apsauga (113 punkte minėto Teisingumo Teismo sprendimo *Pfleiderer* 30 punktą ir 2013 m. birželio 6 d. Sprendimo *Donau Chemie ir kt.*, C-536/11, 30 ir 31 punktai).
- 116 Reikia įvertinti šios teismų praktikos įtaką šiai bylai.
- 117 Kaip pažymėta šio sprendimo 93 punkte, ši byla susijusi ne su atsisakymo leisti susipažinti su dokumentais, susijusiais su procedūra konkurencijos srityje bylose, kuriose priimti 113 punkte minėtas Sprendimas *Pfleiderer* ir 115 punkte minėtas Sprendimas *Donau Chemie ir kt.*, užginčijimu, o su Komisijos numatomu tam tikros informacijos, esančios ieškovės savanoriškai jai pateiktuose dokumentuose ar parodymuose siekiant pasinaudoti atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programa, paskelbimu.
- 118 Šiuo atveju ieškovė tik apskritai teigia, kad informacijos, jos savanoriškai pateiktos per tyrimą tikintis pasinaudoti atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programa, paskelbimas gali pažeisti Komisijos tyrimo tikslus.
- 119 Šiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad net jeigu šis teiginys yra teisingas, jis neįrodo, kad egzistuoja teisės norma, kurią Komisija būtų pažeidusi tik todėl, kad numatomas pagal atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programą pateiktos informacijos paskelbimas gali turėti įtakos tos programos įgyvendinimui vykdant būsimus tyrimus. Be to, šis konkretus argumentas susijęs su visuomenės interesu kuo išsamiau susipažinti su visų Komisijos veiksmų motyvais, su ūkio subjektų interesu sužinoti, už kokį elgesį jiems gali būti skirta sankcija, ir, galiausiai, su Komisijos interesu apsaugoti jos taikomos atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programos veiksmingumą. Tačiau šie konkretūs interesai nesuję su ieškove, o šios bylos aplinkybėmis vienintelė Komisija turi palyginti atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programos veiksmingumą su visuomenės ir ūkio subjektų interesu sužinoti jos sprendimo turinį ir imtis veiksmų savo teisėms apsaugoti.
- 120 Šios išvados negali paneigti ieškovės argumentas, kad iš esmės informacija, kurios konfidencialumą ji prašė užtikrinti, nėra esminė siekiant suprasti VPP sprendimo rezoliucinę dalį, todėl tai informacijai netaikoma Komisijai tenkanti pareiga paskelbti pagal Reglamento Nr. 1/2003 30 straipsnio 2 dalį. Iš tikrųjų, net nesant reikalo vertinti, ar tai tiesa, pakanka konstatuoti, kad, atsižvelgiant į šio sprendimo 107 punkte išdėstytą konstatavimą, šia nuostata nesiekama apriboti Komisijos laisvės savo iniciatyva skelbti savo sprendimo išsamesnę versiją nei būtinas minimumas ir į ją įtraukti informaciją, kurios paskelbimas nėra privalomas, jei šios informacijos atskleidimas suderinamas su profesinės paslapties apsauga (33 punkte minėto Sprendimo *Bank Austria Creditanstalt / Komisija* 79 punktą).

- 121 Dėl ieškovės daromos nuorodos į 1992 m. liepos 16 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Asociación Española de Banca Privada ir kt.* (C-67/91, Rink. p. I-4785) pažymėtina, kad tos nuorodos analizė šioje byloje yra reikšminga tiek, kiek tai susiję su ieškinio penktuoju pagrindu, todėl tuo aspektu ji ir yra nagrinėjama.
- 122 Tuo remiantis darytina išvada, kad antroji dalis yra nepagrįsta ir todėl turi būti atmesta.
- Dėl trečios dalies, susijusios su teise į privataus gyvenimo apsaugą
- 123 Galiausiai ieškovė remiasi ŽTK 8 straipsnio 1 dalimi ir Pagrindinių teisių chartijos 7 straipsniu užtikrinamos teisės į privataus gyvenimo apsaugą pažeidimu.
- 124 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kaip tai daro ieškovė, kad remiantis minėto Sprendimo *Komisija / Éditions Odile Jacob* 76 punktu galima teigti, jog Komisija pripažino, kad informacija, kurią jai pateikė įmonės, kurios yra koncentracijos šalys, turi būti laikoma susijusia su jų privačia veikla ir jai turi būti taikomas reikalavimas dėl EŽTK 8 straipsnio nuostatų laikymosi.
- 125 Tačiau, nors toks reikalavimas taip pat taikomas Komisijai, kai atlikdama tyrimą dėl Sąjungos teisės kartelių srityje pažeidimo ji renka informaciją iš įmonių, remiantis tvirtai nusistovėjusia Europos žmogaus teisių teismo praktika asmuo iš esmės negali remtis EŽTK 8 straipsniu, kad apskųstų iš jo paties veiksmų, pavyzdžiui, nusikaltimo, galintį kilti pavojų jo reputacijai (žr. 2004 m. liepos 27 d. EŽTT sprendimo *Sidabras ir Džiautas / Lietuva*, pareiškimai Nr. 55480/00 ir 59330/00, 49 punktą, *Recueil des arrêts et décisions*, 2004-VIII, p. 367; 2008 m. spalio 16 d. EŽTT sprendimo *Taliadorou ir Stylianou / Kipras*, pareiškimai Nr. 39627/05 ir 39631/05, 56 punktą ir 2012 m. balandžio 3 d. EŽTT sprendimo *Gillberg / Švedija*, pareiškimas Nr. 41723/06, 67 punktą).
- 126 Darytina išvada, kad, kaip pagrįstai teigia Komisija, EŽTK 8 straipsniu užtikrinama teisė į privataus gyvenimo apsaugą negali daryti kliūčių atskleisti informaciją, kuri, kaip antai ta, kurią numatoma paskelbti šiuo atveju, susijusi su įmonės dalyvavimu darant Sąjungos teisės kartelių srityje pažeidimą, konstatuotą pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnį priimtame ir laikantis to reglamento 30 straipsnio skirtame paskelbti Komisijos sprendime.
- 127 Todėl trečiąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą, o kartu su juo – ir visą ieškinio trečiąjį pagrindą.

Dėl ieškinio ketvirtojo pagrindo, susijusio su teisėtų lūkesčių, teisinio saugumo ir vienodo požiūrio principų pažeidimu

- 128 Ieškovė teigia, kad ginčijamu sprendimu nepateisinami teisėti lūkesčiai, kurių, kaip pati teigia, turėjo remdamasi 2002 m. Pranešimu dėl bendradarbiavimo ir įvairiais Komisijos pareiškimais, kad pagal atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programą pastarajai savanoriškai pateikta informacija nebus atskleista. Ieškovės teisėti lūkesčiai, kad bus užtikrintas informacijos, kurią ji savanoriškai pateikė Komisijai, konfidencialumas, susiję tiek su tretiesiems asmenims suteikiama galimybe tiesiogiai susipažinti su dokumentais arba parodymais, esančiais tyrimo medžiagoje, tiek su visų ar dalies tokių dokumentų ar parodymų atskleidimu paskelbiant išsamesnę VPP sprendimo versiją.
- 129 Būtent todėl Komisija, pažeisdama teisėtus lūkesčius ir ankstesnę administracinę praktiką, priėmė sprendimą paskelbti ginčijamą informaciją praėjus daug metų nuo procedūros, kurioje priimtas VPP sprendimas, pabaigos. Tokiu paskelbimu ne tik atgrasomos įmonės nuo savanoriško bendradarbiavimo su Komisija tiriant ir persekiojant už EB 81 straipsnio pažeidimus, bet ir, be kita ko, pažeidžiamas lygybės principas. Šiuo atveju visiškai nesvarbu, kad ginčijama informacija yra senesnė nei penkerių metų.

- 130 Ieškovė, be kita ko, teigia, kad jos turėti teisėti lūkesčiai, jog ginčijama informacija nebus atskleista, taip pat susiję su tuo, kad 2007 m. Komisija savo interneto svetainėje jau paskelbė VPP sprendimo nekonfidencialią versiją ir kad prieš tą paskelbimą buvo atsižvelgta į daugumą jos prašymų užtikrinti konfidencialumą. Todėl remiantis šiuo paskelbimu galima daryti išvadą, kad Komisija netiesiogiai nusprendė patenkinti ieškovės pateiktus prašymus užtikrinti konfidencialumą. Paneigiant šį netiesioginį sprendimą ginčijamame sprendime neatsižvelgiama ne tik į ieškovės teisėtus lūkesčius, bet ir į teisinio saugumo principą.
- 131 Komisija nesutinka su šiais argumentais.
- 132 Šiuo klausimu pirmiausia reikia pažymėti, kad, remiantis šio sprendimo 58–60 punktuose išdėstytais argumentais, ginčijamas sprendimas turi būti vertinamas atsižvelgiant į administracinę procedūrą, kuriai pasibaigus jis buvo priimtas, ir kad dėl tos priežasties šiame sprendime išdėstytos Komisijos pozicijos dėl numatomo paskelbimo tiek, kiek jose kalbama apie aspektus, kurie nesusiję su bylas nagrinėjančio pareigūno įgaliojimais.
- 133 Tuo remiantis galima teigti, kad vienintelė iš esmės su ieškinio pirmojo pagrindo nagrinėjimu susijusi aplinkybė, jog bylas nagrinėjantis pareigūnas neturėjo kompetencijos priimti sprendimo dėl ieškovės argumentų dėl teisėtų lūkesčių, teisinio saugumo ir vienodo požiūrio principų pažeidimo, neturi įtakos Sąjungos teismo kompetencijai priimti sprendimą dėl tokių argumentų nagrinėjant šį ieškinį.
- 134 Dėl esmės reikia pažymėti, kad priimdama tokias elgesio taisykles, kaip nustatytos 2002 m. ir 2006 m. pranešimuose dėl bendradarbiavimo, ir viešu jų paskelbimu pranešdama, kad nuo šio momento taikys jas atvejams, kuriems skirtos šios normos, Komisija apriboja savo diskreciją ir negali be pagrindo nukrypti nuo šių taisyklių, nes priešingu atveju jai gali būti paskirta sankcija už bendrųjų teisės principų, pavyzdžiui, vienodo požiūrio ar teisėtų lūkesčių apsaugos, pažeidimą (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2005 m. birželio 28 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. / Komisija*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P-C-208/02 P ir C-213/02 P, Rink. p. I-5425, 211 punktą; 2008 m. spalio 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Carbone-Lorraine / Komisija*, T-73/04, Rink. p. II-2661, 71 punktą).
- 135 Be to, nusistovėjusioje teismų praktikoje nustatyta, kad teisėtų lūkesčių apsaugos principu gali remtis visi teisės subjektai, kuriems Sąjungos institucija sukėlė pagrįstų lūkesčių suteikdama konkrečių garantijų (1987 m. kovo 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Van den Bergh en Jurgens ir Van Dijk Food Products (Lopik) / EEB*, 265/85, Rink. p. 1155, 44 punktas ir 2010 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Kahla Thüringen Porzellan / Komisija*, C-537/08 P, Rink. p. I-12917, 63 punktas).
- 136 Šioje byloje visų pirma reikia atmesti ieškovės argumentą, kad Komisijai taikomas draudimas bet kokiomis aplinkybėmis pavišinti prašymuose dėl atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo arba pagal atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programą duotuose parodymuose pateiktą informaciją nustatytas 2002 m. ir netgi 2006 m. Pranešime dėl bendradarbiavimo.
- 137 Iš tikrųjų, 2002 m. Pranešimo dėl bendradarbiavimo 32 ir 33 dalyse nustatyta, kad „bet kokio raštiško pareiškimo, [šiuo tikslu] padaryto *vis-à-vis* Komisijoje, negalima atskleisti ar panaudoti kitiems tikslams, išskyrus EB 81 straipsnio vykdymą“, ir kad „Komisija mano, kad paprastai dokumentų, gautų [pateikiant prašymą atleisti nuo baudos ar ją sumažinti], atskleidimas bet kuriuo metu kenkia tyrimų apsaugai, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalyje“. 2006 m. Pranešime dėl bendradarbiavimo, kuris priimtas pasibaigus laikotarpiui, kuriuo ieškovė bendradarbiavo atliekant tyrimą, pasibaigusį VPP sprendimo priėmimu, Komisija taip pat pažymėjo, kad, pirma, tam tikrų įmonių iniciatyvai jai savanoriškai pateikti tai, ką jos žinojo apie kartelį, ir tai, koks buvo jų vaidmuo tame kartelyje, „neturėtų trukdyti teismo nutartis, priimta civiliniame procese, reikalaujanti atskleisti įrodomojo pobūdžio informaciją“ (6 dalis), ir, antra, „kitoms šalims, pavyzdžiui, skundo pareiškėjams, teisė susipažinti su įmonės pareiškimais“, pateiktas pasinaudojant atleidimu nuo baudos ar jos sumažinimu, „nesuteikiama“ (33 dalis).

- 138 Tačiau, kaip teisingai pažymi Komisija, šie įvairūs įsipareigojimai susiję tik su dokumentų, kuriuos įmonės jai savanoriškai pateikė norėdamos pasinaudoti atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programa, atskleidimu ir su tų įmonių tuo pačiu tikslu duotų parodymų atskleidimu. Beje, atsižvelgiant būtent į šiuos įsipareigojimus reikia suvokti Komisijos sprendimą, į kurį ji daro nuorodą procesiniuose dokumentuose, neleisti *EnBW Energie Baden-Württemberg AG* susipažinti su visais dokumentais, esančiais administracinėje byloje, susijusioje su procedūra byloje COMP/F/38.899 – Skirstomieji įrenginiai su dujų izoliacija.
- 139 Šiais įsipareigojimais, be to, galima paaiškinti motyvą, kuriuo grindžiamas Komisijos sprendimas iš išsamesnės nekonfidencialios VPP sprendimo versijos, kurią numatoma paskelbti, pašalinti visą informaciją, kuria remiantis galima tiesiogiai arba netiesiogiai identifikuoti informacijos, kurią ieškovė jai suteikė norėdama pasinaudoti atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programa, šaltinį.
- 140 Antra, reikia pažymėti, kad šio sprendimo 136–139 punktuose nurodyto skirtumo nepaneigia Komisijos pareiškimai ar pozicija, apie kuriuos kalba ieškovė.
- 141 Taigi pirmiausia dėl ieškovės pateiktos GD COMP generalinio direktoriaus laiško, adresuoto Jungtinių Amerikos Valstijų teismui, ištraukos, publikuotos spaudoje 2011 m. gruodžio 22 d., pažymėtina, kad ta ištrauka negalėjo sukelti ieškovei teisėtų lūkesčių, kuriais ji remiasi. Toje ištraukoje pasakyta, kad GD COMP generalinis direktorius nurodė, jog konfidencialios sprendimo, kuriame Komisija konstatavo EB 81 straipsnio pažeidimą, versijos paskelbimas per Jungtinių Amerikos Valstijų teisme vykstantį procesą pažeistų Sąjungos viešąjį interesą ir padarytų didelę neigiamą įtaką jos gebėjimui aptikti ir pažaboti kartelius. Akivaizdu, kad tokioje konfidencialioje versijoje, skirtingai nuo VPP sprendimo nekonfidencialios versijos, kurią numatoma paskelbti šiuo atveju, pateikti duomenys dėl įmonių, siekiant pasinaudoti atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programa, savanoriškai Komisijai pateiktos informacijos šaltinio ir kad dėl šios priežasties tokia versija gali atspindėti šių įmonių pateiktus parodymus, kuriuose jos pačios save apkaltina. Be to, konfidencialioje versijoje gali būti pateiktos įmonių darbuotojų, kurių dalyvavimas darant pažeidimą buvo nustatytas, pavardės.
- 142 Tokiomis aplinkybėmis, remiantis GD COMP generalinio direktoriaus laiško ištrauka, kuria remiasi ieškovė ir kuri buvo publikuota spaudoje, kaip nurodyta ankstesniame punkte, negalima teigti, kad Komisijos politika yra užtikrinti visos informacijos, kurią savanoriškai pateikė įmonė, prašanti leisti pasinaudoti atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programa, konfidencialumą būtent skelbiant sprendimus, kuriuos Komisija priima pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnį.
- 143 Šio sprendimo 141 ir 142 punktuose išdėstyti argumentai pagal analogiją taip pat taikomi posėdžio dieną ieškovės pateiktam 2014 m. vasario 11 d. GD COMP laišku, adresuotam advokatų kontorai, dėl Jungtinėse Valstijose vykstančio arbitražo proceso. Iš tiesų, net nesant poreikio priimti sprendimą dėl šio dokumento, kurį Komisija ginčija, priimtino, reikia konstatuoti, kad šis laiškas, kaip ir minėtasis šio sprendimo 141 punkte, atspindi Komisijos nepritarimą tik konfidencialios sprendimo, kuriame ji konstatavo Sąjungos teisės kartelių srityje pažeidimą ir kuriuo už tą pažeidimą nubaudė kelias įmones, versijos atskleidimui. Be to, Bendrasis Teismas bet kuriuo atveju pažymi, kad šis 2014 m. vasario 14 d. laiškas yra nereikšmingas, vertinant, ar 2012 m. gegužės mėn. priimtu ginčijamu sprendimu buvo nepateisinti ieškovės teisėti lūkesčiai.
- 144 Toliau dėl Komisijos, kaip *amicus curiae*, 2011 m. lapkričio mėn. *High Court of Justice (England & Wales)* (Anglijos ir Velso Aukštasis Teisingumo Teismas, Jungtinė Karalystė) taikant proceso organizavimo priemones pateiktų pastabų reikia pažymėti, kad jos taip pat negalėjo ieškovei suteikti teisėtų lūkesčių, kad Komisija neskelbs nekonfidencialios VPP sprendimo versijos, kuri būtų išsamesnė už 2007 m. paskelbtą versiją.
- 145 Iš tiesų šiose pastabose Komisija prieštaravo tik, pirma, konfidencialios sprendimo versijos, kurioje ji konstatavo Sąjungos konkurencijos teisės pažeidimą, ir, antra, dokumentų, kuriuos įmonės savanoriškai jai pateikė vykdant tyrimą, pasibaigusį to sprendimo priėmimu, siekdamas pasinaudoti

Komisijos taikoma atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programa, ir per tyrimą siekiant atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo duotų parodymų atskleidimui tretiesiems asmenims. Kadangi šiose pastabose kalbama apie sprendimo, kuriame konstatuotas Sąjungos konkurencijos teisės pažeidimas, konfidencialios versijos atskleidimą, šio sprendimo 141 ir 142 punktuose išdėstyti argumentai taikomi *mutatis mutandis*. Remiantis Komisijos išdėstytu prieštaravimu dėl dokumentų ir parodymų, kuriuos įmonės jai savanoriškai pateikė siekdamas pasinaudoti atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programa, atskleidimo tretiesiems asmenims, negalima daryti išvados, kad Komisijos politika yra užtikrinti apskritai visos atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programa pasinaudoti prašančios įmonės pateiktos informacijos, susijusios su Sąjungos konkurencijos teisės pažeidimu, konfidencialumą.

- 146 Bet kuriuo atveju reikia pažymėti, kad būtent aptariamų pastabų 20, 21 ir 23 konstatuojamosiose dalyse Komisija pagrindė savo požiūrį, kad būtų neproporcinga tretiesiems asmenims atskleisti aptariamo sprendimo konfidencialią versiją, nes toje versijoje pateikta nedaug papildomos informacijos apie aptariamo kartelio veikimą Jungtinėje Karalystėje, palyginti su viešai prieinama to sprendimo nekonfidencialia versija. Komisija šiuo konkrečiu atveju nusprendė, kad aptariamo sprendimo konfidencialios versijos atskleidimas yra nepagrįstas atsižvelgiant į labai nedidelį nuo šio kartelio tariamai nukentėjusio asmens, kuris ketina Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės teismuose prisiteisti tariamai jo patirtos žalos atlyginimą, suinteresuotumą tuo paskelbimu.
- 147 Atvirkščiai, šis ginčas susijęs su Komisijos skelbiama nekonfidencialia VPP sprendimo versija, kurioje pateikta daug išsamios informacijos apie kartelio, už kurį tuo sprendimu skirtos baudos, veikimą, kuri nebuvo pateikta 2007 m. GD COMP interneto svetainėje paskelbtoje to sprendimo versijoje. Kaip pažymėta šio sprendimo 103 punkte, toks paskelbimas visų pirma sudarytų galimybę tretiesiems asmenims, kurie jaučiasi nukentėję nuo šio kartelio, lengviau įrodyti ieškovės ir kitų tame kartelyje dalyvavusių įmonių civilinę atsakomybę ir, jei reikėtų, tos atsakomybės apimtį. Tuo remiantis darytina išvada, kad šio sprendimo 144 punkte minėtose pastabose išdėstytas Komisijos požiūris susijęs su situacija, kuri taip skiriasi nuo šioje byloje nagrinėjamos situacijos, kad tos pastabos jokių atveju negalėjo ieškovei sukelti teisėtų lūkesčių, kuriais ji remiasi.
- 148 Beje, taip pat negalima pritarti argumentui, susijusiam su Komisijos palaikoma koncepcija dėl Jungtinėse Valstijose pradėtų civilinių procesų, kad savanoriškai su ja bendradarbiaujančios įmonės, atskleisdamos kartelius, negali dėl tokių savo veiksmų atsidurti padėtyje, kuri būtų nepalankesnė už kitų kartelio dalyvių, nepanorusių bendradarbiauti, padėtį.
- 149 Šiuo atveju, pirma, kadangi įmonės, kuriai Komisija skyrė baudą už konkurencijos teisės pažeidimą, suinteresuotumas, kad jai inkriminuojamų neteisėtų veiksmų aplinkybės nebūtų atskleistos visuomenei, iš principo nevertas jokios ypatingos apsaugos (žr. šio sprendimo 107 punktą), ieškovė negali reikalauti tokios apsaugos siekdama, kad nacionaliniame teisme jai turi būti suteiktas ypatingas statusas, palyginti su įmonių, kurios nepanoro taip pat intensyviai bendradarbiauti su Komisija, statusu. Paskui dėl to, kad paskelbtame sprendime išdėstytos aplinkybės, kuriomis grindžiama kiekvieno to sprendimo adresato atsakomybė už SESV 101 straipsnio pažeidimą, pažymėtina, kad ieškovė nepatenka į nepalankesnę padėtį, palyginti su kitais pažeidimo autoriais. Galiausiai reikia priminti, kad šio sprendimo 2 punkte nurodytas ieškovės bendradarbiavimas su Komisija lėmė visišką atleidimą nuo baudos, o tai yra įprasta pasekmė pagal 2002 m. Pranešimą dėl bendradarbiavimo. Bet kuriuo atveju ieškovė nepateikė jokių duomenų, kuriais remiantis būtų galima įrodyti, kad dėl informacijos, kurios konfidencialumą šioje byloje ji prašo užtikrinti ir kuri susijusi su viso kartelio veikimu, paskelbimo ji per procesą dėl žalos atlyginimo atsidurtų nepalankesnėje padėtyje, palyginti su kitomis įmonėmis VPP sprendimo adresatėmis. Tuo remiantis galima teigti, kad nėra jokio prieštaravimo tarp šios pozicijos, kuri, be kita ko, atspindi šio sprendimo 144 punkte minėtose 2011 m. lapkričio mėn. pateiktose pastabose, ir šioje byloje Komisijos palaikomo požiūrio.

- 150 Dėl ieškovės pateiktų nuorodų į Komisijos ginamą požiūrį byloje, kurioje priimtas 2012 m. gegužės 22 d. Bendrojo Teismo sprendimas *EnBW Energie Baden-Württemberg / Komisija* (T-344/08) ir 92 punkte minėtas Teisingumo Teismo sprendimas *Komisija / EnBW Energie Baden-Württemberg*, pažymėtina, kad tos nuorodos šioje byloje yra nereikšmingos, nes, kaip teisingai pažymi Komisija, toje byloje buvo nagrinėjamas sprendimas dėl prašymo leisti susipažinti su visais Komisijos byloje dėl konkurencijos teisės pažeidimo esančiais dokumentais atmetimo. Tuo remiantis darytina išvada, kad tokiais aplinkybėmis Komisijos ginamas požiūris negalėjo ieškovei sukelti teisėtų lūkesčių, kad Komisija nepaviešins visos informacijos, kurią ieškovė jai savanoriškai pateikė per tyrimą, siekdama pasinaudoti atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programa.
- 151 Galiausiai, trečia, reikia išnagrinėti ieškovės argumentą, kad buvo nepateisinti jos teisėti lūkesčiai dėl ankstesnės Komisijos praktikos neatskleisti informacijos, kurią įmonės jai savanoriškai pateikė prašymuose atleisti nuo baudos ar ją sumažinti ir kurios konfidencialumą tos įmonės prašė užtikrinti. Tokią praktiką galima iliustruoti 2007 m. paskelbta VPP sprendimo nekonfidencialia versija, kurioje akivaizdžiai atsižvelgiama į ieškovės pateiktus prašymus užtikrinti konfidencialumą ir kurios Komisija nekvalifikavo kaip laikinos, priešingai nei kitų paskelbtų sprendimų, kuriuose skiriamos baudos už Sąjungos konkurencijos teisės pažeidimus, versijas.
- 152 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad net jeigu tokia praktika būtų įrodyta, ji negalėtų ieškovei sukelti teisėtų lūkesčių, kad ateityje Komisija jos nekeis.
- 153 Iš tiesų, nors teisėtų lūkesčių principas yra vienas iš pagrindinių Sąjungos teisės principų, ūkio subjektai negali teisėtų lūkesčių pagrįstai grįsti esamos padėties, kurią Sąjungos institucijos gali pakeisti naudodamosi joms suteikta diskrecija, išsaugojimu (1982 m. liepos 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Edeka*, 245/81, Rink. p. 2745, 27 punktą; žr. 2010 m. rugsėjo 8 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Deltafina / Komisija*, T-29/05, Rink. p. II-4077, 426 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 154 Šioje byloje išnagrinėjus trečiąjį pagrindą darytina išvada, kad informacijos, kurios paskelbimui priešinasi ieškovė, negalima, atsižvelgiant į per administracinę procedūrą ir šį teismo procesą jos išdėstytus argumentus, laikyti savaime konfidencialia.
- 155 Tačiau Komisija turi plačią diskreciją nuspręsti skelbti tokią informaciją arba jos neskelbti. Iš tiesų, atsižvelgiant į šio sprendimo 89 ir 90 punktuose primintus principus, Reglamento Nr. 1/2003 30 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad toje dalyje nurodyta Komisijai tenkanti pareiga apsiriboja suinteresuotųjų šalių įvertinimu ir sprendimų, apie kuriuos kalbama pirmoje šios nuostatos dalyje, esmės pateikimu siekiant palengvinti Komisijos uždavinį informuoti visuomenę apie tų sprendimų egzistavimą ir jų turinį atsižvelgiant būtent į su skelbimu Oficialiajame leidinyje susijusius kalbinius suvaržymus. Tačiau ši nuostata neriboja Komisijos teisės, jei ji mano esant reikalinga ir jei jos ištekliai tai leidžia, paskelbti visą savo sprendimų tekstą arba bent labai išsamią jų versiją, jei laikomasi verslo ir kitos konfidencialios informacijos apsaugos (pagal analogiją žr. 33 punkte minėto Sprendimo *Bank Austria Creditanstalt / Komisija* 76 punktą).
- 156 Taigi, nors Komisijai nustatyta bendra pareiga skelbti tik nekonfidencialias savo sprendimų versijas, norint užtikrinti jos laikymąsi, nebūtina Reglamento Nr. 1/2003 30 straipsnio 2 dalies aiškinti taip, kad ji suteikia pagal to reglamento 7–10 ir 23 bei 24 straipsnius priimtų sprendimų adresatams specialią teisę, leidžiančią jiems prieštarauti, kad Komisija skelbtų Oficialiajame leidinyje ir tam tikrais atvejais – šios institucijos interneto svetainėje informaciją, kuri, nors ir nebūdama konfidenciali, nėra esminė siekiant suprasti šių sprendimų rezoliucines dalis (pagal analogiją žr. 33 punkte minėto Sprendimo *Bank Austria Creditanstalt / Komisija* 77 punktą). Todėl Reglamento Nr. 1/2003 30 straipsnio 2 dalimi nesiekama apriboti Komisijos laisvės savo iniciatyva skelbti savo sprendimo išsamesnę versiją nei būtinas minimumas ir į ją įtraukti informaciją, kurios paskelbimas nėra privalomas, jei šios informacijos atskleidimas yra suderinamas su profesinės paslapties apsauga (33 punkte minėto Sprendimo *Bank Austria Creditanstalt / Komisija* 79 punktą).

- 157 Todėl remiantis šia diskrecija darytina išvada, kad, kaip nustatyta šio sprendimo 153 punkte nurodytoje teismų praktikoje, net jeigu ankstesnė administracinė praktika, kuria remiasi ieškovė, būtų nusistovėjusi, ji negalėjo turėti jokių teisėtų lūkesčių, kad ta praktika išliks nepakitusi.
- 158 Tokia išvada šioje byloje peršasi tuo labiau dėl to, kad išsamios informacijos apie Sąjungos teisės kartelių srityje pažeidimą paskelbimas gali palengvinti už tokį pažeidimą atsakingų įmonių civilinės atsakomybės įrodinėjimą ir taip sustiprinti tos teisės taikymą privatinės teisės sferoje. Dėl šio aspekto taip pat reikia atsižvelgti į tai, kad 2002 m. Pranešimo dėl bendradarbiavimo 31 dalyje ir 2006 m. Pranešimo dėl bendradarbiavimo 39 dalyje Komisija pabrėžė, jog „faktas, kad įmonė atleista nuo baudos arba kad bauda sumažinta, neapsaugo įmonės nuo civilinės teisės pasekmių dėl dalyvavimo pažeidžiant EB sutarties 81 straipsnį“.
- 159 Taip pat negalima pritarti ieškovės argumentui, kad jos teisėti lūkesčiai, jog Komisija neatskleis per tyrimą savanoriškai pateiktos informacijos, pagrįsti pirmosios nekonfidencialios VPP sprendimo versijos paskelbimu 2007 m. atsižvelgiant į jos pateiktus prašymus užtikrinti konfidencialumą.
- 160 Tiesa, Komisija aiškiai nenurodė, kad ši pirmoji 2007 m. paskelbta nekonfidenciali VPP sprendimo versija yra laikina.
- 161 Vis dėlto reikia priminti, kad tuomet Bendrasis Teismas jau buvo išaiškinęs Reglamento Nr. 17 21 straipsnio antrą dalį (kuri iš esmės atitinka Reglamento Nr. 1/2003 30 straipsnio 2 dalį) taip, kad šia nuostata nesiekama apriboti Komisijai suteiktos laisvės savanoriškai skelbti išsamesnę nei reikalaujamas minimumas savo sprendimo versiją ir joje taip pat pateikti informaciją, kurios skelbti nereikalaujama, jei jos atskleidimas neprieštarauja profesinės paslapties apsaugai (33 punkte minėto Sprendimo *Bank Austria Creditanstalt / Komisija* 79 punktas). Tokiomis aplinkybėmis reikia nuspręsti, jog vienintelė aplinkybė, kad 2007 m. Komisija paskelbė pirmąją nekonfidencialią VPP sprendimo versiją ir kad nenurodė, jog ta versija yra laikina, negalėjo ieškovei suteikti jokios konkrečios garantijos, jog nauja, išsamesnė, nekonfidenciali to sprendimo versija nebus paskelbta vėliau, kaip nustatyta šio sprendimo 135 punkte minėtoje teismų praktikoje.
- 162 Be to, 2006 m. liepos mėn. ieškovės pateikti prašymai užtikrinti konfidencialumą buvo motyvuoti, be kita ko, tuo, kad konfidencialioje VPP sprendimo versijoje atskleidžiama, jos nuomone, daug svarbios su ja susijusios komercinės informacijos. Tačiau pirmosios nekonfidencialios VPP sprendimo versijos paskelbimo momentu teismų praktika jau buvo tvirtai nusistovėjusi ir joje jau buvo nustatyta, kad penkerių ar daugiau metų senumo slapta ir konfidenciali informacija tokia nebelaikoma ir dėl tos priežasties turi būti pripažįstama pasenusia, nebent išimtinu atveju suinteresuotoji įmonė įrodo, kad, nepaisant tos informacijos senumo, ji šiuo metu tebelaikoma esminiais jos ar trečiojo asmens komercinės padėties duomenimis (žr. šio sprendimo 84 punkte nurodytą teismų praktiką). Todėl ieškovė galėjo nuo to momento suprasti, jog tariamas šios informacijos konfidencialumas iš esmės negali būti užtikrintas neribotą laiką.
- 163 Be to, kadangi ieškovė nepateikė jokių duomenų, kuriais remiantis būtų galima įrodyti, jog Komisija jai konkrečiai įsipareigojo neskelbti nekonfidencialios VPP sprendimo versijos, kurioje būtų pateikta daugiau informacijos nei 2007 m. rugsėjo mėn. GD COMP interneto svetainėje paskelbtoje versijoje, ji negali remtis tik tuo paskelbimu ir juo grįsti teisėtų lūkesčių.
- 164 Galiausiai su teisinio saugumo ir vienodo požiūrio principų nesilaikymu susiję kaltinimai taip pat turi būti atmesti, nes ieškovės jiems pagrįsti nurodyti argumentai iš esmės yra tie patys kaip ir argumentas, susijęs su teisėtų lūkesčių principo pažeidimu.
- 165 Darytina išvada, kad ieškinio ketvirtasis pagrindas yra nepagrįstas ir todėl jį reikia atmesti.

Dėl ieškinio penktojo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 1/2003 28 straipsnio 1 dalyje įtvirtino paskirties principo pažeidimu ir Pranešimo dėl teisės susipažinti su dokumentais 48 dalies pažeidimu

- 166 Ieškovė teigia, kad ginčijamame sprendime pažeistas Reglamento Nr. 1/2003 28 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas paskirties principas tiek, kiek tame sprendime paskelbti kandidatų į atleidimą nuo baudos ar jos sumažinimą parodymai ar jų pateikti dokumentai. Šioje nuostatoje pasakyta, kad pagal Reglamento Nr. 1/2003 17–22 straipsnius surinkta informacija gali būti naudojama tik tam tikslui, kuriam ji buvo gauta. Taigi informacijos iš Komisijos bylos atskleidimas paskelbiant išsamesnę nekonfidencialią prieš kelerius metus priimto VPP sprendimo versiją nesiderina su tikslais, dėl kurių ta informacija buvo gauta. Ši išvada patvirtinta Pranešimo dėl teisės susipažinti su dokumentais 48 dalyje, kurioje nustatyta, kad tokia teisė susipažinti su dokumentais suteikiama tik su sąlyga, kad gauti dokumentai bus naudojami tik teismo ar administraciniuose procesuose, kuriuose taikomos susijusioje administracinėje procedūroje nagrinėjamos Sąjungos konkurencijos taisyklės.
- 167 Komisija nesutinka su šiais argumentais.
- 168 Šiuo klausimu visų pirma reikia pažymėti, kad negalima pritarti ieškovės ketinimui šiame ieškinio pagrinde ginčijamo sprendimo kritiką grįsti Pranešimo dėl teisės susipažinti su dokumentais 48 dalimi.
- 169 Iš tiesų, kaip teisingai pažymi Komisija, remiantis Pranešimo dėl teisės susipažinti su dokumentais 48 dalies formuluote galima teigti, kad joje nustatytas draudimas, kiek tai susiję su tyrimo medžiagoje esančių dokumentų panaudojimu kitur nei teisminiuose ar administraciniuose procesuose dėl susijusioje administracinėje procedūroje nagrinėjamų Sąjungos konkurencijos taisyklių taikymo, yra skirtas asmenims, įmonėms ir įmonių asociacijoms, kurioms Komisija skyrė pranešimą apie kaltinimus ir kurioms suteikta teisė susipažinti su ta medžiaga, kaip nurodyta Pranešimo dėl teisės susipažinti su dokumentais 3 dalyje. Taigi minėta 48 dalimi nesiekama reglamentuoti, kaip Komisija turi naudoti parodymus ar dokumentus, gautus vykdant tyrimą dėl EB 81 straipsnio pažeidimo.
- 170 Paskui dėl kaltinimo, susijusio su Reglamento Nr. 1/2003 28 straipsnio 1 dalyje įtvirtinto paskirties principo pažeidimu, reikia priminti, kad, kaip nustatyta šioje nuostatoje, pagal šio reglamento 17–22 straipsnius surinkta informacija naudojama tik tam tikslui, kuriam ji buvo gauta, tačiau nepažeidžiant jo 12 ir 15 straipsnių nuostatų, kuriose kalbama apie apsikeitimą informacija su valstybių narių konkurencijos institucijomis ir apie Komisijos bei valstybių narių teismų bendradarbiavimą.
- 171 Vis dėlto šiam kaltinimui pritarti negalima, ir net nėra reikalo priimti sprendimą dėl šalims iškilusio klausimo, ar per tyrimą Komisijai savanoriškai pateikta informacija patenka į šios nuostatos taikymo sritį, nepaisant to, kad Reglamento Nr. 1/2003 17–22 straipsniais siekiama apibrėžti su tyrimu susijusius Komisijos įgaliojimus.
- 172 Iš tikrųjų, Komisijos priimtų sprendimų paskelbimas pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnį iš principo yra, kaip patvirtinta to reglamento 30 straipsnyje, paskutinis etapas administracinės procedūros, per kurią Komisija konstatuoja EB 81 straipsnio pažeidimus ir skiria už juos baudas.
- 173 Darytina išvada, kad nepažeidžiant apsaugos, kuri turi būti taikoma Komisijos tyrimo medžiagoje esančiai konfidencialiai informacijai, tokių sprendimų nekonfidencialios versijos, kurioje išdėstyta įmonių savanoriškai jai pateikta informacija siekiant pasinaudoti atleidimo nuo baudos ar jos sumažinimo programa, paskelbimas Komisijos iniciatyva negali būti laikomas prieštaraujančiu tikslui, kuriuo ta informacija buvo gauta.
- 174 Šis konstatavimas iš esmės leidžia atskirti šią bylą nuo bylos, kurioje priimtas šio sprendimo 121 punkte minėtas ir ieškovės cituotas Sprendimas *Asociación Española de Banca Privada ir kt.* Iš tikrųjų, net nesant reikalo priminti skirtumų tarp Reglamento Nr. 17 20 straipsnio 1 dalies ir ją pakeitusios Reglamento Nr. 1/2003 28 straipsnio 1 dalies, pakanka konstatuoti, kad tame sprendime buvo

nagrinėtas Komisijos iš įmonių gautos informacijos, nenurodytos laikantis Reglamento Nr. 17 21 straipsnyje nustatytų reikalavimų paskelbtame jos sprendime, kuriuo skirta sankcija už konkurencijos teisės pažeidimą, panaudojimas nacionalinėse valdžios institucijose kaip įrodymų, o Teisingumo Teismas jame nusprendė, kad toks panaudojimas draudžiamas, nes prieštarauja tikslui, kuriuo ta informacija buvo gauta (121 punkte minėto Sprendimo *Asociación Española de Banca Privada ir kt.* 35–38 ir 47–54 punktai).

175 Todėl ieškinio penktasis pagrindas yra nepagrįstas ir turi būti atmestas, kaip ir visas ieškinys.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

176 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

177 Kadangi ieškovė bylą pralaimėjo, reikia jai nurodyti padengti bylinėjimosi išlaidas, kaip to prašė Komisija.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (trečioji kolegija)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**
2. **Priteisti iš *Evonik Degussa GmbH* bylinėjimosi išlaidas, įskaitant susijusias su laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūra.**

Papasavvas

Forwood

Bieliūnas

Paskelbta 2015 m. sausio 28 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.